

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.42/2021/19. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2021. június 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján a 2021. június 25. napján tartott tanácsülésen meghozta az alábbi

Í T É L E T E T:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2020. szeptember 23. napján kelt 10.B.17/2019/102. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottak terhére rótt bűncselekmény jogszabályi megjelölésénél feltünteti a Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulatát is.

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztését 4 (négy) év 10 (tíz) hónapra, közügyektől eltiltását 6 (hat) évre, Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztését 4 (négy) év 5 (öt) hónapra, közügyektől eltiltását 6 (hat) évre, Terhelt3 III. r. vádlott szabadságvesztését 1 (egy) év 8 (nyolc) hónapra, Terhelt4 IV. r. vádlott szabadságvesztését 2 (kettő) évre, közügyektől eltiltását 3 (három) évre enyhíti.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben további 420.000 (négy-száz-húszezer), Terhelt2 II. r. vádlottal szemben további 57.500 (ötven-hétezer-ötszáz) forintra is vagyonek Kobzást rendel el.

A Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 24.000 euróra elrendelt vagyonek Kobzás 7.386.240 (hétmillió-háromszáz-nyolcvan-hétezer-kétszáz-egyven) forintnak, a Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 2.145 euróra elrendelt vagyonek Kobzás 660.145 (hat-száz-hatvan-ezer-száz-egyvenöt) forintnak felel meg.

A bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó egyetemleges kötelezést mellőzi, és megállapítja, hogy az azzal érintett 1.989.116 forint összegből Terhelt1 I. r. vádlott 785.169

(hétsszáznyolcvanötezer-százhatvankilenc), Terhelt3 III. r. vádlott 393.578 (háromsszázkilencvenháromezer-ötszázhetvennyolc), Terhelt4 IV. r. vádlott 139.721 (sszázharminckilencezer-hétsszázhuszonegy) forintot, Terhelt2 II. r. vádlott pedig a terhére megállapított bűnügyi költségen felül további 612.879 (hatszázttizenkétezer-nyolcszázhetvenkilenc) forintot köteles külön-külön az államnak megfizetni, míg a fennmaradó 57.769 (ötvenhétezer-hétsszázhatvankilenc) forintot az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy

- Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott letartóztatásának kezdő napja helyesen 2017. június 19.
- Terhelt3 III. r. vádlott letartóztatásának kezdő napja helyesen 2017. június 19., míg házi őrizetéé 2018. március 24.
- a Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 2021. március 3. napján ismét elrendelt, közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet befejező időpontja 2021. június 25.,
- Terhelt1 I. r. vádlott tartózkodási helye megszűnt, és
- Terhelt2 II. r. vádlott személyazonosító okmányának száma 291449 BE.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2020. szeptember 23. napján kihirdetett 10.B.17/2019/102. számú ítéletével Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében [Btk.176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés]. Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat 7 év 4 hónap szabadságvesztés büntetésre és 8 évi közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. r. vádlottat 6 év 2 hónap szabadságvesztés büntetésre és 7 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak bűnösségét kábítószer-kereskedelem bűntettében [Btk. 176.§ (1) bekezdés] állapította meg, és ezért Terhelt3 III. r. vádlottat 2 év – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre, Terhelt4 IV. r. vádlottat 3 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát az I. r. és II. r. vádlott esetén fegyházban, a III.r. és IV.r. vádlott esetében börtönben állapította meg azzal, hogy abból - Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén – legkorábban a kétharmad része letöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

[4] A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe – Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a végrehajtás esetére - beszámítani rendelte a vádlottak által fogvatartásban töltött időt. Terhelt3 III. r. vádlott esetén a bűnügyi felügyeletben töltött időt is beszámítani rendelte akként, hogy négy nap felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

[5] Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben elrendelte a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 6.B.XVIII.310/2016/5. számú ítéletével kiszabott 1 évi börtönbüntetés végrehajtását.

[6] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 24.000 euró, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 1.438.000 forint, Terhelt3 III. r. vádlottal szemben 200.000 forint, míg Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben 984.500 forint vagyonek Kobzást rendelt el.

[7] Határozott az eljárás során lefoglalt tárgyakról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[8] A kihirdetett elsőfokú ítélettel szemben az ügyész a kihirdetését követően Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés, illetve közügyektől eltiltás, Terhelt3 III. r. vádlott terhére pedig végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[9] Az I. r. vádlott és a meghatalmazott védője a tényállás téves megállapítása, illetve téves jogi minősítés miatt, feltehetően a kábítószer birtoklás megállapítása érdekében, a büntetés enyhítéséért,

[10] a II. r. vádlott és a meghatalmazott védője az enyhébb jogi minősítésért, a büntetés enyhítéséért és a vagyonek Kobzás miatt,

[11] a IV. r. vádlott és a meghatalmazott védője elsődlegesen a felmentésért, másodlagosan a téves jogi minősítés miatt, a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[12] A III. r. vádlott és a meghatalmazott védője három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően az ítéletet tudomásul vette.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2021. február 4. napján kelt BF.13/2021/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítésekkel fenntartva a védői indítványokat alaptalan minősítette.

[14] Kifejtette, hogy az eljáró tanács ügyfelderítési kötelezettségének széleskörűen eleget tett. Ennek keretében a bizonyítékokat, így elsősorban tanú4, tanú5, tanú6, tanú11, tanú13, tanú2 (nyomozás során II. szám tanú), tanú30, tanú29 és tanú17 tanúk, valamint részben a vádlottak vallomását, a rendőri jelentéseket, az igazságügyi vegyész, toxikológiai, ujjnyomat szakértői véleményeket, a házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyveket, a telefon-lehallgatás adatait, a bűnjeleket egyenként és összességükben is értékelve – a vádlottak részleges ténybeli beismerése mellett – mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a történeti tényállást.

[15] E tényállás azonban megítélése szerint részben megalapozatlan, mert a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontja alapján hiányos és iratellenes.

[16] Kiegészíteni indítványozta a tényállást a II. r. vádlott által tanú2nak értékesített kábítószer értékével, amely így módon együttesen 57.500 forint bevételt jelentett számára.

[17] Helyesbítést kért a II. r. vádlott lakásán lefoglalt amfetamin tiszta hatóanyagtartalma tekintetében, amely 11,27 g volt, valamint a [17] bekezdésben az I. r. vádlott által Terhelt3 III. r. vádlottnak átadott kokain tiszta hatóanyagtartalma tekintetében, amely helyesen 15.87 g volt.

[18] Kifejtette továbbá, hogy az igazságügyi vegyész szakértői vélemény alapján Terhelt3 III. r. vádlott Településli lakásán 16,52 gramm kokain bázisú kábítószer is lefoglaltak, amellyel vélekedése szerint a tényállást szintén ki kell egészíteni. Álláspontja szerint helyesbítendő a III. r. vádlottól lefoglalt kábítószer mennyiségének a csekély mennyiség felső határához viszonyított aránya, amely 826 %, és a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított aránya, mely pedig 41,3 %.

[19] Mivel a lefoglalási jegyzőkönyv szerint Terhelt4 IV. r. vádlott lakásán 984.500 forint készpénzt foglaltak le, ezért vélekedése szerint a tényállást ennek megfelelően szintén helyesbítenni kell.

[20] A leírtak alapján megalapozottá vált, mérlegelésen alapuló tényállástól eltérő tények megállapítására nincs törvényes ok, új bizonyíték nem merült fel, ezért a tényállást a felmentés érdekében támadó IV. r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket alaptalannak látta. Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének részletesen eleget tett, amelynek keretében valamennyi bizonyítékot az értékelési körébe vonta, eljárási hibát nem vétett.

[21] A bírósági gyakorlatra utalással a minősítést törvényesnek látta. Érvelt azzal, hogy az ügyben haszonszerzési célzattal, kereskedelmi mennyiségű kábítószer beszerzése, továbbítása, átvétele, szállítása, átadása, illetve készletezése, minden egyes vádlottnál – többletmagatartás nélkül is – kimerítette a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző

kábítószer-kereskedelem büntettét az I. és a II. r. vádlott esetében a mennyiségre tekintettel, a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer kereskedelem büntettét. Ezért véleménye szerint az I., II. és IV. r. vádlott és védője által az eltérő minősítés, a kábítószer birtoklás büntettének megállapítása érdekében bejelentett fellebbezése sem vezethet eredményre.

[22] Álláspontja az volt, hogy bár a büntetéskiszabási körülményeket alapvetően helyesen értékelte a bíróság, azonban nem vette figyelembe kellő mértékben a cselekmény kiemelkedő társadalomra veszélyességét, a rendkívüli elszaporodottságot, az I. és a II. r. vádlott esetében a társas elkövetést, továbbá azt, hogy a IV. r. vádlott a bűncselekményt felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el. Ezen kívül véleménye szerint a III. r. vádlott esetében értékelni kell azt is, hogy a kábítószer tartalmazó csomag eldobásával a felelősségrevonás alól próbálta magát kivonni és a büntetőeljárás sikerét megghiúsítani. A büntetés kiszabása során a jogkövetkezmény az I. és a II. r. vádlott esetében a törvényi büntetési tétel legkisebb mértékét jelentősebben meg nem haladó, a középértékűtől számottevően elmaradó, a IV. r. vádlottnál a legkisebb tartamnál alig túlterjeszkedő tartama eltúlzottan enyhe, ezért azt súlyosítani kell a középértékhez közelítő módon. A főbüntetés súlyosítása mellett, azzal arányosan a kiszabott közügyektől eltiltás tartamát is emelni kell vélekedése szerint, amelyet mellékbüntetésként kiszabottnak kell megjelölni a rendelkező részben. Rámutatott, hogy a bűncselekmény kiemelkedő társadalomra veszélyessége és a bűnösség magas foka miatt Terhelt3 III. r. vádlottal szemben nem alkalmazható a törvényi büntetési tétel legkisebb mértékével megegyező büntetési tartam, amelyet súlyosítani kell, a végrehajtás próbaidőre felfüggesztésének szükségszerű mellőzésével, és mellékbüntetésként közügyektől eltiltást is ki kell szabni.

[23] A vagyoneklopbzás minden vádlott esetében jogszerű volt, de az elfogáskor az I. r. vádlott ruházatából lefoglalásra került 420.000 forint készpénz is, amellyel kapcsolatban elmulasztott rendelkezni a törvényszék. Tekintettel arra, hogy a vádlott a pénzüsszeghez a kábítószer értékesítéskor jutott, ezért arra – mint a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra – a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján szintén vagyoneklopbzást kell elrendelni. Megjegyezte ennek kapcsán, hogy az utólag bemutatott, az elfogást megelőző napra dátumozott átvételi elismervény ilyen körülmények között nem bizonyítja a lefoglalt készpénz legális eredetét. A kiegészített tényállás alapján a II. r. vádlott által tanú2 részére értékesített kábítószerrel szerzett bevételekre meglátása szerint szintén vagyoneklopbzást kell elrendelni, így ezt az összeget 1.495.500 forintra kell helyesbíteni.

[24] Az egyéb rendelkezéseket törvényesnek látta, de utalt arra, hogy a letartóztatás kezdő időpontja 2017. június 19., a III. r. vádlott esetében a házi őrizet kezdő időpontja 2018. március 24., és a 2018. július 1-től 13-ig bűnügyi felügyeletet kell feltüntetni. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a leírtak szerint egészítse ki, illetőleg helyesbítse, a Budapest Környéki törvényszék 10.B.17/2019/102. számú ítéletét a Be. 606. § (1) és (2) bekezdés alapján változtassa meg, és

- Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. vádlott fegyházbüntetését, továbbá Terhelt4 IV. r. vádlott börtönbüntetését – a középértékhez közelítő módon – súlyosítsa,

- az I., II. és a IV. r. vádlott főbüntetésének súlyosítása mellett, azzal arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is emelje fel,
- az I., II. és IV. r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltást mellékbüntetésként kiszabottnak tekintse,
- Terhelt3 III. r. vádlott börtönbüntetését súlyosítsa, egyben mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztését,
- a III. r. vádlottal szemben mellékbüntetésként szabjon ki közügyektől eltiltást,
- az I-IV. r. vádlott előzetes letartóztatásának kezdő időpontját 2017. június 19-ére, a III. r. vádlott házi őrizetének kezdetét pedig 2018. május 24-re helyesbítse, 2018. július 1-től 13-ig bűnügyi felügyeletet jelöljön meg,
- Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában rendelje el a lefoglalt 420.000 forint készpénz vagyoneklobzását,
- Terhelt2 II. r. vádlott esetében az elrendelt 1.438.000 forint vagyoneklobzást 1.495.500 forintra helyesbítse,

[25] egyebekben az ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdés alapján hagyja helyben.

[26] Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában a fellebbezését fenntartva hivatkozott arra, hogy a bizonyítékokat a bíróság nem teljeskörűen, nem összességében, hanem egy-egy részletet kiragadva értékelte. Nem tért ki azokra az indokokra, amelyek arra adnának magyarázatot, hogy milyen módon jutott arra a következtetésre, melyet a tényállásban rögzített, holott erre adat és az eljárás során több ellentétes bizonyíték is felmerült. Ezen felül a bíróság a Be. 3. § (6) bekezdésében foglalt kötelezettségét megsértve nem értékelte a terheltet mentő és a büntetés kiszabását enyhítő körülményeket, nem mérlegelte azokat, ezek egybevetését mellőzte.

[27] A bizonyítékok kapcsán kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát, hogy vádlotti és tanúvallomások hiányában mire alapította védenca kábítószer-kereskedői tevékenységét. Hivatkozott tanú20, az tanú1, tanú57, tanú30, tanú32, tanú31, tanú34, tanú35 tanúk vallomására, akiknek egyike sem kábítószer miatt állt kapcsolatban a vádlottal. Emellett személyi bizonyítékokon kívül tárgyi bizonyíték sem igazolta a kábítószer-kereskedelmet. Érvel azzal, hogy a 2017. június 16-án a vádlottnál tartott házkutatás során talált kokain és a Terhelt3 III.r. vádlottnál található kokain más összetételű és más hatóanyagtartalmú volt. DNS-minta, ujjlenyomat a III. r. vádlottól lefoglalt csomagon nem került rögzítésre, pedig, ha az az I. r. vádlottól származott volna, nyilván megfogta volna.

[28] A minősítés kapcsán is hangsúlyozta, hogy bizonyíték arra nézve, miszerint a vádlottak Magyarországon vagy bárhol kereskedni akartak volna, nincs. Márpedig a bírói gyakorlat egységes abban, hogy minden kétséget kizáróan bizonyított kereskedési célzat nélkül nem lehet a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállását megállapítani. A súlyosabb, kábítószer-kereskedelmet kimondó minősítés megállapításához az ügyészségnek bizonyítania kellett volna a kábítószer kereskedés céljára történt megszerzését. A kereskedési célzatot azonban nem támasztja alá egyáltalán semmi, mivel nem ismertek olyan alvilági kapcsolatai az I. r. vádlottnak, amelyek ezt megalapoznák, nem találtak nála a porciózáshoz, csomagoláshoz szükséges semmilyen eszközt, zacskókat, kábítószer porciózásra használt mérleget, telefonjában rögzített listát, üzeneteket, amely a vevőkre utalna, feljegyzéseket. Hivatkozott arra, hogy a bíróság nem fogadta el azt a védekezést, hogy az I. r. vádlott lakásán talált mérleg nem a kábítószer adagolását szolgálta, hanem permetszer kimérésére használta. Az e körben adott indokolást sérelmezve kifogásolta, hogy az nem felel meg a Be. 7. §-ában írt bizonyítékértékelési szabálynak, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tények a vádlottak terhére nem írhatóak.

[29] Nem nyert igazolást a vádlott tudattartalma a tekintetben, hogy egyáltalán tudott volna arról, hogy a II. r. vádlott az éjszakai órákban bárki részére is átad kábítószer a műhelyben. Azon álláspontot pedig, amelyet az elsőfokú bíróság a vádlottak szóbeli, írásbeli, illetve géppel írt vallomásai vonatkozásában kifejtett a [271-273] bekezdésekben, végképp elfogadhatatlannak tartotta. Hivatkozott arra, hogy a jogalkotó a vádlottak részére biztosítja a vallomás megtagadásának a jogát, illetve azt, hogy bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, akár írásban, akár szóban, akár kézzel írva, akár géppelve. Pusztán abból a tényből, hogy ezt időben nem rögtön az első pillanatban, hanem későbbiek során teszi, illetve géppel írja, nem következik az kizárólagosan, hogy e vallomás ne lenne igaz, főleg akkor, ha ezt egyéb bizonyítékok (így a már hivatkozott tanúvallomások, vádlott-társi vallomások) megerősítik. Annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság rögzítette, miszerint az I. r. és II. r. vádlott függelmi és bizalmi viszonyára figyelemmel az I. r. vádlott tudott a II. és III. r. vádlott kábítószer-kereskedői tevékenységéről, adós maradt annak a bemutatásával, hogy melyek azok a bizonyítékok, amelyek zárt logikai láncot alkotva az I. r. vádlott bűnössége irányába mutatnak.

[30] Az elsőfokú bíróság összeadta a II. r., III. és az I. r. vádlottnál lefoglalt kábítószer mennyiségét, de ezt sem tehette volna meg, véleménye szerint bizonyítékok hiányában.

[31] Nem osztotta a bíróság indokolását a tekintetben sem [303], hogy a meg nem lévő kábítószer mennyiségének megállapítása nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés. Szerinte az adott időszakban a legkisebb hatóanyagtartalommal lehet csak számolni, de ezt is csak akkor, ha a mennyiségre vonatkozóan konkrét adatok állnak rendelkezésre. Jelen esetben azonban sem konkrét időszak, sem konkrét személyek, sem konkrét mennyiségek az I. r. vádlott vonatkozásában nem merültek fel. Meggyőződése szerint nem lehetett kétséget kizáró módon megállapítani, hogy: Terheltl I. r. vádlott alapeseti mennyiségen túli kábítószer megszerzett-e, a kábítószerrel bármilyen módon kereskedett-e; hogy vádlott-társainak adott-e megbízást kábítószer-kereskedelem folytatására; és hogy az ő beleegyezésével és tudtával folyt-e kábítószer-kereskedelem az általa bérelt műhelyben. Az elsőfokú bíróságnak a kábítószer kereskedés célzatának tényére vont következtetése téves, ezért álláspontja szerint a helyes minősítés a Btk. 178.§ (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklásának büntette.

[32] A vagyonekobbzás alkalmazását is éppen a bizonyítékok mentén vitatta, mivel szerinte a kábítószer-kereskedelem sem volt bizonyítható, ekként az sem, hogy ez eredményezett volna igazolható jövedelmet az I. r. vádlottnál. A jövedelem összecszerúsége sem volt igazolható. Így az okirattal igazolhatóan eladott gépjármű tekintetében a vételár vonatkozásában 24.000 euróra elrendelt vagyonekobbzás konkrétumok hiányában álláspontja szerint nem alkalmazható, kiváltképpen azért, mert az igazmondási kötelezettség mellett a vádlott édesapja okirattal igazoltan nyilatkozott a gépjármű általa biztosított vételára viszonylatában.

[33] A büntetést érintően nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlott javára: a részbeni beismerő vallomást, megbánását, a rajta kívül álló, terhére nem róható időmúlást, a hosszabb ideig tartó kényszerintézkedést, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodását, valamint súlyos mozgásszervi és vesebetegségeit. Ennek alapján a szabadságvesztés mértékének a törvényi minimumhoz közeli mértékben, míg a próbaidő tartamát akár a törvényben meghatározottak szerint, annak felső határához közelítő tartamban történő megállapítását kérte, s ha az ítéltábla függesztett szabadságvesztés kiszabására nem lát lehetőséget, akkor kérte a büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátás biztosítását. Emellett eggyel enyhébb, börtön fokozat meghatározását is indítványozott.

[34] Terhelt2 II. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nagyrészt helyes tényállást állapított meg, azonban az ellentétes a rendelkezésre álló iratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során felmerülő tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

[35] tanú2 Terhelt2 II. r. vádlottat terhelő tanúvallomását a bíróság indokolása szerint azért fogadta el, mert az abban foglaltakat (II. r. vádlott kábítószer-kereskedői tevékenységét) alátámasztották a helyszínen lefoglalt dolgok, illetve közvetetten IV. r. vádlott és tanú17 vallomása is. Ám szerinte ez iratellenes, mert a vádlott lakásán és a műhelyben az eljárás során lefoglalt tárgyak és azok feltalálási helye Terhelt2 II. r. vádlott vallomását támasztják alá, hiszen a lakásában és a műhelyben is saját fogyasztásra szánt kábítószeret tárolt. Bemutatva a lefoglalt kábítószereket és azok feltalálási helyét az okiratokból, érvelt azzal, hogy a bírói gyakorlat szerint a kutatás során lefoglalt tárgyakból akkor vonható le arra következtetés, hogy a vádlott a rendelkezésére álló kábítószer továbbadta, vagy azzal kereskedik, ha a kutatás során dobozokat, zacskókat, szigetelőszalagot, fóliahegesztőt, telefonokat, SIM-kártyákat stb. találnak. A jelen ügyben feltalált tárgyak lefoglalásából nem lehet minden mást kizáróan arra nézve következtetést levonni, hogy ezekre a vádlottnak kifejezetten a kábítószer továbbértékesítése céljából volt szüksége. A műhelyben lefoglalt szennyezett CD-tok és plastik-kártya is a fogyasztás céljait szolgálta, ezt a IV. r. vádlott és az eljárás során kihallgatott tanúk is a vádlottal egybehangzóan állították. Hivatkozott arra is, hogy a IV. vádlott és tanú17 tanúk vallomásai még közvetetten sem támasztják alá tanú2 vallomását, mert Frey tanú a II. r. vádlott kábítószer-kereskedői tevékenységéről számolt be, ezzel szemben a IV. r. vádlott és tanú17 tanú vallomásai mindössze a CD tokról, és a rajta lévő fehér porról tesznek említést, a IV. r. vádlott egyértelműen utalt is arra, hogy a kirakott drog II. r. vádlott saját fogyasztására van odatéve és hogy Terhelt2 II.r. vádlott ezért nem kért

tőle pénzt. tanú17 tanú pedig elmondta, hogy nincs tudomása arról, hogy II. r. bárkivel is üzletelt volna kábítószerrel.

[36] Ehhez képest álláspontja szerint a bíróság elmulasztotta megindokolni, hogy tanú29 tanú és tanú30 tanúk vallomását miért nem tartotta elfogadhatónak, akik mindketten II. r. vádlott állítását alátámasztó nyilatkozatot tettek (látták, amint Frey tanú kábítószer, illetve zacskót ad át II. r. vádlottnak). Bár azt az elsőbírői megállapítást helyesnek ítélte, miszerint a CD token történő kábítószer kínálása, annak elfogadása esetén a kábítószer-kereskedelem átadással történő fordulatának felel meg, de a IV. r. vádlott vallomásában ezzel kapcsolatban csak az szerepel, hogy „kért tőle időnként”, a II. r. vádlott vallomása szerint tanú17 kiszolgáltatta magát, amely magatartás álláspontja szerint nem felel meg a kínálás Magyar nyelv értelmező szótárában rögzített fogalmának.

[37] A lehallgatott beszélgetéseket mind a vádlottak, mind a tanúk vallomásai szerint szó szerint kell értelmezni, de ezek között egyébként sem lehetetlen olyan közlemény sem, amely alapján arra lehetne következtetni, hogy a II. r. vádlott az I. r. vádlott megbízásából kábítószer árult volna, olyan kábítószer tartott magánál, ami felett I. r. vádlott rendelkezett. Érvelt azzal, hogy minden logikai alapot nélkülöz azonban az elsőfokú bíróság azon következtetése, miszerint abból a tényből, hogy II. r. vádlott I. r. vádlott alkalmazottja volt és bizalmi és függelmi viszonyban is álltak levonható az a következtetés, hogy társtettesi alakzatban bűncselekményt követtek el.

[38] A vagyoneklobzás kapcsán a II. r. vádlott azon nyilatkozatára hivatkozott, miszerint éjjel-nappal dolgozott, illetve, a munkaidőn túl is munkát végzett, és hogy ezt az eljárás során kihallgatott tanúk alátámasztották. tanú17 és tanú29 elmondta, hogy euróban fizette ki a szervizeltetést. Szerinte részben iratellenes megállapítást tartalmaz a [205] bekezdés, mert II. r. vádlott nyilatkozatát a 61. jegyzőkönyv 5. oldala úgy tartalmazza, hogy az eurót nem váltottam be forintra, a lefoglalt euró ebből van, ezek alapján nem kizárólag az alkatrészeire adott pénzből származik a lefoglalt euró, hanem a tanú korábbi nyilatkozata alapján az évek óta euróban fizetett munka- és alkatrészekre adott euróból, amit a vádlott nem váltott át forintra. A lefoglalt 1.438.000 forint álláspontja szerint nem is olyan összegű készpénz, amelyből a kábítószerkereskedelemre lehetne kizárólagosan következtetni. Terhelt2 II.r. vádlott a „rendes” munkaideje után éjjel is vállalt autószerelést, így az eljárás során hitelt érdemlően került bizonyításra, hogy a lefoglalt pénzüsszegek II. r. vádlott bejelentett és egyéb munkavégzéséből származnak.

[39] Összességében tehát meglátása szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényekből tévesen vont le következtetést arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott cselekményét kábítószer-kereskedelem büntetnének minősítette, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokból csak arra vonható le következtetés, hogy Terhelt2 II. r. vádlott rendszeres kábítószer fogyasztó volt, a lakásán és a munkavégzési helyén (telephely1 szám alatti telephely) is tárolt kábítószer és a fogyasztáshoz használt eszközöket.

[40] A büntetést érintően az elsőfokú ítéletben írtakon kívül további enyhítő körülményként kérte értékelni a II. r. vádlott részbeni beismerő vallomását, megbánó magatartását, valamint okiratokkal igazolt betegségét, ezzel együtt mellőzni kérte a súlyosító körülményke közül a társtetességet, illetve a főügyészi indítványban írtak ellenére ne vegye

figyelembe az ítéltábla az elszaporodottságot, merthogy az kizárólag akkor értékelhető súlyosító körülményként, ha az tényszerű adatokkal alátámasztható. Erre nézve azonban álláspontja szerint sem az elsőfokú ítélet, sem az ügyészi indítvány nem tartalmaz konkrét adatokat.

[41] Terhelt4 IV. r. vádlott védője az írásbeli indokolásában az elsősorban felmentés iránt, másodsorban téves minősítés miatt, továbbá enyhítésért bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta.

[42] Elsőként a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglalt BH 2017.144 számú eseti döntésre reflektálva hangsúlyozta, hogy az abban írtakkal teljes mértékben egyetért, de pont ezért vitatta az álláspontját abban, hogy az ítéleti tényállás védencére nézve megalapozott lenne, és hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokból okszerűen vonható következtetés arra a minősítésre, melyben védencem bűnösségét az ítélet megállapította. Ugyanis az ítéleti tényállás álláspontja szerint nem tartalmaz semmilyen megállapítást arra, hogy milyen magatartással segítette elő Terhelt4 IV. r. vádlott azt, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz, a „készletezésre” vonatkozóan sincsenek tények, és tőle nem eltűzlottan nagy mennyiségű kábítószer foglaltak le, adagolásra szolgáló eszközöket pedig nem is foglaltak le.

[43] Ezzel szemben saját álláspontja szerint a tényállás megalapozatlan. Kiemelte a tényállás IV. r. vádlottat érintő részeit azzal a megjegyzéssel, hogy a kábítószer-kereskedelmet megvalósító magatartásra csupán a [34] bekezdés vonatkozik, de a tényállás nem tartalmaz a vádlottnak a társaival kereskedelemmel összefüggő kapcsolatát, egyáltalán azt sem, hogy mi indokolja hogy ügyét a többi vádlott ügyével együtt bírálják el, ugyanis az ítéleti tényállás olyat nem tartalmaz, hogy a vádlott bármelyik vádlott-társától szerezhetette be az értékesítésre szánt kábítószer vagy velük e célból együttműködött, de olyat sem, hogy IV. r. vádlott más, az eljárás során ismeretlenül maradt személyek részére is értékesített volna kábítószer.

[44] Ezzel összhangban véleménye szerint az elsőfokú ítéletben felsorolt bizonyítékokból is csupán az általuk sem vitatott kábítószer fogyasztásra található adatok, ezen kívül lényegében egyetlen közvetlennek minősíthető bizonyíték, tanú11 vallomása terhelte csupán a IV. r. vádlottat, akit viszont az elsőfokú bíróság személyesen nem tudott meghallgatni, és ezzel sérült a közvetlenség elve.

[45] Vélekedése szerint a lehallgatási anyagok sem szolgáltatnak bizonyítékokat a vádlottra, a lefoglalt, „nagy mennyiségű készpénz” címleteit az elsőfokú bíróság nem is vizsgálta, és nem tért ki arra, hogy miért vetette el a IV. r. vádlott azon védekezését, hogy az a vállalkozásával összefüggő tevékenységéből származott. A közvetlen felhasználók kisebb adagokat vásárolnak viszonylag alacsony áron, így a kábítószer-kereskedés ezen formájánál az ötszáz-as-ezres címletek nagyobb tömegére kellett volna számítani, nem pedig döntően a 20.000 forintos címletekre (41 darab) és a 10.000 forintos címletekre (12 darab). Még 5.000-esből is csak 4 darab, ezresből összesen 6 darab került lefoglalásra. Azt sem vizsgálta, hogy a lefoglalt pénzmennyiség hogyan származhatott volna a tanú11 történő értékesítésből, azaz miként lehetne megállapítani azt, hogy a lefoglalt teljes összeg kábítószer kereskedésből származik. tanú11 tanú vallomásából sem következhet, hogy közel egymillió forint értékben

vásárolt IV. r. vádlottól. Ha pedig ez valóban nem fogadható el, akkor annak teljes elkobzására sem kerülhetett volna sor, és a lefoglalt pénzösszeg nem szolgálhat bizonyítékkul a kábítószer kereskedői magatartásra sem.

[46] Mindezekén túl sem térben, sem időben nem lehetett behatárolni az elkövetés időtartamát, helyszínét, egyetlen más személynél sem lehetett igazolni a kereskedést, de még azt sem, hogy a IV. r. vádlott átadott volna bárki más részére kábítószer. Meglátása szerint egy személy kábítószerrel való ellátása tükrében nem értelmezhető a „készletezés”, nem került megállapításra a „készlet” nagysága-mértéke, mennyisége nem volt feltárható. Erre figyelemmel a bizonyítékok eltüntetésére vonatkozó ítéleti következtetés sem igazolható konkrét magatartással, annak megtörténte csupán abból vont következtetést az elsőbíróság, hogy nem találtak a házkutatáskor semmi kábítószerrel összefüggésbe hozható nyomot hordozó bizonyítékot.

[47] Mivel a bizonyítékok sem együttesen, sem külön-külön, sem közvetve, sem közvetlenül nem eredményezik annak kétséget kizáró megállapítását, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt megvalósította, ezért a kábítószer-kereskedés vádja alóli felmentését indítványozta bizonyítékok hiánya miatt.

[48] A felmentés mellett az egyéb bűncselekményben való bűnösség megállapításának lehetőségét és erre tekintettel, illetőleg a bűnösség változatlan köre mellett a büntetés enyhítésére irányuló indokaival a nyilvános ülésen előadott perbeszédében kívánt foglalkozni.

[49] A másodfokú nyilvános ülésen a védők a fellebbezések írásbeli indokolásával egyező perbeszédükben indítványaikat változatlanul fenntartották.

[50] Terhelt2 II. r. vádlott védője azon kívül kitért arra is, hogy az elsőfokú ítéletből nem tűnik ki, hogy a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállásának mely fordulatát róta fel a vádlottaknak a törvényszék. Arra tett indítványt – a felmentés mellett másodlagosan -, hogy a lefoglalt mennyiségre a másodfokú bíróság kábítószer birtoklását, míg a tanú2nak eladott mennyiségre kábítószer-kereskedelmet az előbbivel halmazatban állapítsa meg. A vagyoneklobzást mellőzze, mert az a vádlott által hosszú éveken keresztül végzett munka ellenértéke volt.

[51] Terhelt4 IV. r. vádlott védője azt is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott terhére egyetlen egy lehallgatott beszélgetésre sem hivatkozik, így a vádlott cselekvősege felderítetlen. Hasonlóképpen az a kábítószer eltüntetésével kapcsolatos tényállás, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által hivatkozott sms-váltások semmi ilyet nem igazolnak. A vádlott a fogyasztást ismerte el, ehhez képest a tőle lefoglalt készpénz a foglalkozásából származott, nem pedig kábítószer-kereskedésből. A meg nem lévő kábítószer sem lehet értelemszerűen a vádlott terhére szóló bizonyíték.

[52] Elsődlegesen felmentést, másodlagosan a fogyasztás tekintetében kábítószer-birtoklás megállapítását, s ezzel összefüggésben a büntetés lényeges enyhítését, harmadlagosan – változatlan minősítés mellett is – a büntetés enyhítését, a vagyonelkobzás mellőzését indítványozta.

[53] Sérelmezte továbbá a bűnügyi költség megfizetésére egyetemleges kötelezést, mert álláspontja szerint a vádlottól nem került lefoglalásra kábítószer, így nem is terhelheti az annak vizsgálatával kapcsolatos költség.

[54] Terhelt1 I. r. vádlott a saját védelmében előadta, hogy nem igaz az az ügyészi állítás, hogy külföldről szerezte volna be a kábítószereket. A „Meti meghalt” kezdetű lehallgatott beszélgetés kapcsán az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát megismételve elmondta, hogy az az egyik ismerősük – aki daganatos betegségben szenvedett - valóban bekövetkezett haláláról szól. Hangsúlyozta azon tanúvallomásokat, amelyek mellette szólnak, és amelyek jótékonyági tevékenységét igazolták. Sérelmezte, hogy ezeket az elsőfokú bíróság nem értékelte. Tagadta, hogy a Terhelt3 III. r. vádlottól lefoglalt kokain tőle származott volna, ezt nem igazolta ujjnyomat, az igazságügyi vegyész szakértői vélemény, és a házkutatási jegyzőkönyv sem, mely szerint nála csomagolóanyagot nem találtak.

[55] Az írásbeli vallomása csak annak tudható be, hogy első védője azt tanácsolta, ne tegyen vallomást.

[56] A tőle lefoglalt 420.000 forint az autókölcsönző cég pénze volt, abból neki alkatrészeket kellett volna vásárolnia, a Mercedes gépjárműre pedig édesapjától kapott pénzt, majd azért értékesítette, mert a cégnél volt szükség arra az összegre, amit érte kapott. Terhelt2 „dolgaiba nem szólt bele”, de nem is látta mással kábítószer fogyasztani, vele pedig végképp nem volt közös kábítószer-ügyletük, az iroda, ahol ő dolgozott, a telephely bejáratánál van, a műhely pedig, ahol Terhelt2, egészen hátul. Terhelt2 csak a vállalkozásban volt a beosztottja, az 1. számú tanú is elmondta, hogy ő csak napközben tartózkodott a telephelyen. Hangsúlyozta még, hogy súlyos betegségben szenved, mely miatt vesetranszplantáció előtt áll, az ügy miatt tönkrement a családja is, a felesége elköltözött.

[57] Összességében azt kérte, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg az elsőfokú ítéletet, mivel nem követett el bűncselekményt.

[58] Terhelt4 IV. r. vádlott a saját védelmében szintén azt emelte ki, hogy kábítószer fogyasztásban ismerte el a bűnösségét, és ezt tartja fenn, ellene nem szól egyetlen beszélgetés vagy tanúvallomás sem. Magát egy „megbotlott embernek” titulálta, és kiemelte, hogy két gyermek eltartásáról gondoskodik.

[59] Terhelt3 III. r. vádlott védője perbeszédében arra hivatkozott, hogy bár a kiszabott büntetést elfogadhatónak találták, és ezért nem éltek fellebbezéssel, de a vádlott

vonatkozásában kábítószer terjesztésére utaló eszközöket nem találtak, egy találkozó pedig nem igazolja a szervezett elkövetést.

[60] Kérte, hogy a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként vegye figyelembe, hogy a vádlottnak időközben gyermeke született.

[61] Terhelt3 III. r. vádlott a saját védelmében az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataira utalt azzal, hogy azokat fenntartja, és maga is előadta, hogy született egy gyermeke éltársával közösen, aki jelenleg 7 hónapos.

[62] Az utolsó szó jogán Terhelt1 I. r. vádlott azt hangsúlyozta, hogy kábítószer fogyasztott ugyan, ebben felelős, de soha többé nem fog. Az elsőfokú bíróság szerinte a szabadságvesztéssel gyakorlatilag „halálra ítélte”, mindezért „pozitív elbírálást” kért.

[63] Terhelt2 II. r. vádlott a kábítószer fogyasztása miatti megbánásának adott hangot. Azt visszautasította, hogy bárkinek kábítószer adott volna át vagy el. A lefoglalt pénzösszeg kapcsán hivatkozott arra, hogy a statisztikák szerint a magyar állampolgároknak 16 millió forint megtakarítása van, az pedig, amit tőle elvontak, ettől nem tér el, 18 éves kora óta dolgozik, a pénz ebből származik.

[64] Terhelt3 III. r. vádlott elmondta, hogy korábban kicsapongó életet élt, de ezzel leszámolt. 25 éve dolgozik a vendéglátóiparban, emellett művészkedésből is él. A lefoglalt pénzből 200.000 forint a fia érettségijére volt félretéve.

[65] Terhelt4 IV. r. vádlott csak annyit tett hozzá az elmondottakhoz, hogy jelenleg az élete minden téren rendezett, és sokkal jobb helyzetben van, mint az elkövetés idején volt.

[66] A fellebbezések közül a másodfokú bíróság a védelmi perorvoslatokat találta részben, enyhítést eredményezően alaposnak.

[67] A jogi minősítésen keresztül a tényállást is támadó védelmi perorvoslatok miatt a felülbírálat terjedelmét illetően az ítéltábla nem mindenben osztotta a főügyészéggé álláspontját.

[68] Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében ugyanis kizárólag a joghátrányt sérelmező ügyészi fellebbezés került előterjesztésre. Amennyiben a magatartása elválaszthatatlanul összefüggött volna a többi vádlottéval, vagyis közösen valósították volna meg ugyanazt a bűncselekményt valóban nem lett volna korlátja a felülbírálatnak. A Be. 590. § (10)

bekezdése szerint ugyanis, ha *ugyanazon bűncselekmény* vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet teljeskörűen bírálja felül.

[69] A jelen esetben azonban a III. r. vádlott önállóan megvalósított bűncselekmény elkövetésével volt vádolva az eredeti vádirati tényállás 2. pontjában írt kábítószer-kereskedelem büntettével, és bár az elsőfokú bíróság nem követte a vádirat e szerkesztési technikáját, és nem osztotta pontokra az általa megállapított tényállást, az egyértelműen kitűnik az elsőfokú ítéletből, hogy valójában a vádirati tényállás 2. pontjával egyező tényállást állapított meg a III. r. vádlott terhére a [30]-[33] bekezdésekben, és ennek alapján mondta ki őt bűnösnek a fentiek szerinti önálló és a többi vádlottétól elkülönülő bűncselekményben.

[70] Ezért a felülbírálat a Terhelt3 III. r. vádlott terhére rótt, a Btk. 176. § (1) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettét megalapozó tényállásrész – és ezen keresztül tehát a III. r. vádlott - vonatkozásában a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott volt, azaz a másodfokú bíróság a tényállás megalapozottságát nem vizsgálhatta. Ezt meghaladóan a felülbírálat e vádlott tekintetében a Be. 590.§ (5) bekezdésében foglaltakra, a további vádlott esetében pedig a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján az ítéletre és az azt megelőző bírósági eljárás teljes terjedelmére vonatkozott.

[71] Ennek keretében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárását a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

[72] Az ügyben a Be. LXXVI. Fejezetében írtak figyelembevételével előkészítő ülést tartott.

[73] A Be. 538. §-ának (6) bekezdésében foglalt rendelkezésekre figyelemmel messzemenően törvényesen döntött a védő tárgyalás elnapolására irányuló indítványának elutasításától, miután a II. r. vádlott tekintetében előterjesztett vádirat módosítást a 2020. január 31-én tartott tárgyalást több mint nyolc nappal korábban kézbesítette a védelem számára az elsőfokú bíróság, ezért a tárgyalás elnapolása valóban indokolatlan lett volna.

[74] A Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

[75] E körben a tanúkihallgatás szabályait megtartotta, figyelemmel volt a kábítószer megszerzésével vagy értékesítésével érintett tanúk esetében részleges mentességi jogukra, és arra is, hogy amennyiben a tanú sikeres elterelésben vett részt, amely miatt a vele szembeni eljárást megszüntették, a Be. 172. § (2) bekezdés b) pontja alapján ilyen mentességi jog nem illette meg. Ismertetés útján törvényesen tette tárgyalás anyagává a vádiratban indítványozottak szerint Tanú47 és Tanú48 tanúk vallomásait, és perrendszerű volt a tárgyalási szakban ismeretlen helyen tartózkodó tanú11 tanú nyomozás során tett vallomásának ismertetése is. A védelem ennek kapcsán azzal érvelt, hogy sérült a

közvetlenség elve, kérdéseiket sem tudták emiatt feltenni a tanúnak, így az elsőfokú bíróság a vallomást nem fogadhatta volna el hitelesnek. Ennek kapcsán e helyen mindössze annyit jegyez meg a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék mindent megtett a tanú idézése érdekében, s mivel a törvényben biztosított lehetőségek kimerítése után tartózkodási helyét nem sikerült felderíteni, a nyomozás során tett vallomása a Be. 527. § (1) bekezdés a) pont alapján ismertethető, és az bizonyítékként törvényesen felhasználható volt. Minden további kérdés a bizonyítékok értékelésére tartozik, hiszen önmagában azért, mert egy tanút személyesen nem lehetett a tárgyaláson meghallgatni, még nem teszi az általa tett nyilatkozatot hiteltelenné.

[76] Az okiratokat – ideértve a leplezett eszközök alkalmazásával megszerzett bizonyítékokról készített okiratokat (kivonatokat, jelentéseket), és az egyéb iratokat – ismertette, és az igazságügyi szakértői véleményeket is tárgyalás anyagává tette.

[77] Perjogi hibaként értékelendő, hogy az ítéletben egyáltalán nem adott számot a nyomozás során alkalmazott bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök eljárási kereteiről, és azon keresztül a bizonyítékkénti felhasználhatóság lényeges kérdéseiről. Ez nem eredményezte azonban az ítélet megalapozatlanságát, mert - a másodfokú bíróság által alább pótolta adatok szerint – megállapítható, hogy a leplezett eszközök alkalmazására és azok bizonyítékkénti felhasználására törvényesen került sor.

[78] A nyomozás elrendelésére kábítószer-kereskedelem büntettének gyanúja miatt 2016. december 15-én került sor (nyom. ir. I/217. oldal)

[79] Ehhez képest a Budakörnyéki Járásbíróság nyomozási bírāja:

- Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a 2016. december 27-én kelt T.2016.El.1/35/8. szám alatti végzéssel 2016. december 27. napjától 2017. március 22. napjáig, majd a 2017. március 21-én kelt T.2016.El.1/35/26. szám alatti végzéssel 2017. március 22. napjától 2017. június 20. napjáig terjedő időszakban;

- Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a 2016. december 27-én kelt T.2016.El.1/35/7. szám alatti végzéssel 2016. december 27. napjától 2017. március 22. napjáig, majd a 2017. március 21-én kelt T.2016.El.1/35/25. szám alatti végzéssel 2017. március 22. napjától 2017. június 20. napjáig terjedő időszakban;

- Terhelt3 III. r. vádlottal szemben a 2016. december 27-én kelt T.2016.El.1/35/5. szám alatti végzéssel 2016. december 27. napjától 2017. március 22. napjáig, egy újabb telefonszám(16) hívószámra a 2017. január 24-én kelt T.2016.El.1/35/17. szám alatti végzéssel 2017. január 24-től 2017. március 22. napjáig, majd a 2017. március 21-én kelt T.2016.El.1/35/23. szám alatti végzéssel 2017. március 22. napjától 2017. június 20. napjáig terjedő időszakban;

- Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben a 2016. december 27-én kelt T.2016.El.1/35/6. szám alatti végzéssel 2016. december 27. napjától 2017. március 22. napjáig, egy újabb

(telefonszám17) hívószámra a 2017. január 6-án kelt T.2016.El.1/35/14. szám alatti végzéssel 2017. január 9-től 2017. március 22. napjáig, majd a 2017. március 21-én kelt T.2016.El.1/35/24. szám alatti végzéssel 2017. március 22. napjától 2017. június 20. napjáig terjedő időszakban engedélyezte a mobiltelefonokon elektronikus hírközlési szolgáltatás útján továbbított közlések technikai eszközzel történő megfigyelését.

[80] A Be. 872. § (1) bekezdése szerint a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni, vagyis a 2017-ben hatályban volt 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) szabályai az irányadók a lehallgatás törvényességének vizsgálata során.

[81] A nyomozás elrendelése után engedélyezett leplezett eszközök a titkos adatszerzés engedélyezése végrehajtásának a korábbi Be. (1998. évi XIX. törvény) V. Címében foglalt szabályainak megfelelően kerültek alkalmazásra, így az ekként szerzett bizonyítékok – a jelen esetben a telefonbeszélgetésekről készített jelentések, mint közokiratok – törvényesen felhasználhatók voltak.

[82] Ugyancsak eljárási hiba volt, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 561. § (3) bekezdés f) pontja ellenére nem adott számot az elutasított bizonyítási indítványokról.

[83] Terhelt2 II. r. vádlott védőjének tanú17 újbóli megidézésére irányuló indítványát helyesen utasította el. A tanú kihallgatása során valamennyi védő jelen volt, a II. r. vádlott védelmében is meghatalmazott védő járt el, a tanúhoz kérdéseiket feltehették, észrevételeiket megtehették. Emellett olyan konkrét kérdést sem jelölt meg a védő, amelyre nézve a tanú ismételt kihallgatása szükségessé vált volna. Ilyen körülmények között a tanú visszacitálása indokolatlan volt.

[84] Ugyancsak helyes volt Terhelt4 IV. r. vádlott védőjének tanú11 tanú házastársának, tanú58-nak a tanúkihallgatására irányuló indítványa elutasítása. A házasság felbontásával kapcsolatos kérdések, és a tanú drogtesztjének elvéggeztetése kívül esik a jelen ügyben bizonyítandó tények körén, kiváltképpen az alább a tanú kapcsán részletezendő bizonyítékok fényében.

[85] A személyi körülményeket [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] – részben a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítványok, részben a nyilvános ülésen e körben elhangzottak alapján - az ítéltábla az alábbiak szerint pontosítja és egészíti ki:

[86] Terhelt3 III. r. vádlott élettársával közösen egy kiskorú – jelenleg 7 hónapos – gyermek eltartásáról gondoskodik.

[87] Terhelt4 IV. r. vádlott előéleti adatai közül a [10] bekezdésben írt szabadságvesztést törli.

[88] A vádlott esetében irányadó 2012. évi C. törvény (Btk.) 97. § (2) bekezdése ugyanis rögzíti, hogy a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény – így pl. az előéletből fakadó súlyosabb büntetés – az elítélés miatt már nem állapítható meg. Ilyen például az is, hogy a törölt elítélés az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyesség nagyságát nyomatékosító súlyosító tényezőként sem értékelhető. A bűnügyi nyilvántartásban szereplő adatok elsődlegességét, meghatározó voltát juttatja kifejezésre a Btk. 97. § (2) bekezdés második mondata is, mely kizárólag a visszaeséssel kapcsolatban biztosít arra lehetőséget, hogy a bíróság az ezzel kapcsolatos adatokat ne az ügydöntő határozat meghozatala időpontjában a nyilvántartásban szereplő adatok, hanem az újabb bűncselekmény elkövetéséhez legközelebbi időpontban a bűnügyi nyilvántartásból beszerzett adatok alapján állapítsa meg. A már a hátrányos jogkövetkezmények alatt állók nyilvántartásából is törölt joghátrányokra vonatkozó adatok – még ha arra vonatkozóan a büntető ügy iratai között ítélet kiadmány is rendelkezésre áll – hátrányos jogkövetkezmények megállapításának alapját tehát nem képezhetik, és az előzményi elítélések körében történő feltüntetésükre sem kerülhet sor.

[89] Minthogy pedig a vádlott másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítványában a Budakörnyéki Bíróság mint a fiatalkorúak bírósága 3.Fk.1305/2001/175. számú ítélete már nem szerepel, azaz az a nyilvántartásból is törlésre került, az többé a vádlott terhére még súlyosító körülményként sem értékelhető.

[90] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban a Be. 592. § (2) bekezdés b), c) és d) pontjaiban írt hiányosságból, iratellenes megállapításból és téves következtetésből eredeztethető részbeni megalapozatlansági hibákban szenved, melyeket a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében eljárva – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma alapján – a következők szerint küszöböli ki:

[91] A [14] bekezdésben rögzített kokain teljes mennyisége 20,24 gramm volt.

[92] A [17] bekezdésben írt hatóanyag-tartalom mennyiségét 15,87 grammra helyesbíti.

[93] A [18] bekezdésben a kábítószer kiporciózásához szükséges eszközöket pontosítja akként, hogy az két darab kokainnal szennyezett mérleg volt.

[94] A [19] bekezdésben rögzített kokain teljes mennyisége 7,87 gramm, hatóanyag-tartalma helyesen 6,1 gramm, a kannabisz teljes mennyisége 1,45 gramm volt. A kábítószer csekély mennyiség felső határához viszonyított mennyisége helyesen 305%, a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított mennyisége helyesen 15,2% volt.

[95] A [22] bekezdésben speedként rögzített kábítószer hatóanyag-tartalmát amfetaminban jelöli meg, az helyesen csak 1% mértékű, ekként a hatóanyag-tartalom 11,5%-

os mértékére utalás mellőzésével azt 0,1 gramm-ban rögzíti, amely a csekély mennyiség felső határának 20%-a, a jelentős mennyiség alsó határának pedig 1%-a.

[96] A [23] bekezdést kiegészíti azzal, hogy Terhelt2 II. r. vádlott az így értékesített kábítószerből 57.500 forint bevételre tett szert.

[97] A [24] bekezdésben meghatározott speed hatóanyag-tartalmát amfetaminban jelöli meg, az helyesen csak 1% mértékű, ekként a hatóanyag-tartalom 0,5%-os mértékére utalás mellőzésével azt 0,005 gramm-ban rögzíti.

[98] A [25] bekezdésben a kábítószer kiporciózásához szükséges eszközöket pontosítja akként, hogy az két darab kokainnal, amfetaminnal és kannabisszal szennyezett mérleg volt. Az amfetamin teljes mennyisége 35,57 gramm, a kannabiszé 10,1 gramm volt.

[99] A [26] bekezdésben írt amfetamin teljes mennyisége 0,53 gramm volt.

[100] A [28] bekezdésben írt arányszámot 161,2%-ra helyesbíti.

[101] A [29] bekezdésből az elfogyasztott mennyiségre utalást mellőzi, az arányszámot 107,4%-ra helyesbíti.

[102] A [34] bekezdés első sorát kiegészíti az elkövetési idő kezdetével, amely 2017. január 9. napja volt.

[103] A [35] bekezdésben írt összeget 984.500 forintra helyesbíti.

[104] Az így korrigált tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól, és az a vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű és törvényes mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[105] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette, igen szűkszavúan ugyan, de még éppen elégséges módon számot adott valamennyi bizonyítékról és ezen belül arról is, hogy a vádlottak vallomását milyen okok miatt nem találta elfogadhatónak, és hogy a tényállását alapvetően mely bizonyítékokra alapította.

[106] Az elsőfokú bíróság az egyes vádlottak írásbeli vallomásai kapcsán valójában a védekezés taktikát vizsgálta, egyáltalán nem azt állította, hogy az azért nem fogadható el, mert az eljárás későbbi szakában és gépelt formában tették meg az érintett vádlottak, hanem – az indokolás egészéből megismerhetően - azért, mert azt mérlegelés alá vetette, és nem tartotta hitelt érdemlőnek. Az ezzel összefüggő védelmi kifogásokat ezért nem találta alaposnak az ítéltábla.

[107] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság és a vádhatóság, hogy a kábítószer-kereskedelem miatti ügyek sajátosságai a bizonyítékok terén a jelen ügyben is megmutatkoztak. A vádlottak a vallomás tételét megtagadták, csak kábítószer fogyasztásban ismerték el bűnösségüket, a nyomozás során később írásban megtett nyilatkozataik különféle – ugyancsak az ilyen ügyekben jellemző – magyarázatokkal kívántak szolgálni a tőlük lefoglalt tárgyak céljaira, és a készpénz törvényes eredetére. A tanúk túlnyomórészt egyáltalán nem érdektelen, kívülálló személyek voltak, hanem olyan kábítószer-fogyasztók, akiknek nem állt érdekükben az, hogy a vádlottakra, vagy – a kábítószer fogyasztás és megszerzés tekintetében - önmagukra vonatkozó terhelő vallomást tegyenek, ezzel kockáztatva a saját maguk elleni büntetőeljárás lehetőségét, egyben azt is, hogy – a vallomásuk ilyen körökben ismertté válása esetén – más beszerzési forrás lehetőségét is elveszítsék.

[108] A személyi bizonyítékokat ezért a további – a leplezett eszközökből, valamint a tárgyi bizonyítási eszközökből származó – bizonyítékokkal történő gondos egybevetés útján lehetett értékelni.

[109] Az elsőfokú bíróság is így járt el, ismertette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és mérlegelésének eredményéről is számot adott, ámbar ezt meglehetősen szűkszavúan tette, egyes esetekben az egyébként bemutatott terhelő bizonyítékok összesítő elemzése maradt el, míg más esetekben – éppen az adott bizonyítéknak legalább a leglényegesebb elemei bemutatása elmulasztása miatt – téves megállapításokra is jutott.

[110] A legnagyobb hiba e mérlegelő tevékenységben azzal jellemezhető, hogy a túlnyomórészt helytálló következtetéseknek logikai levezetéséből a leplezett eszközökből származó bizonyítékoknak az adott vádlott tevékenységét érintő részletesebb bemutatásával adós maradt a törvényszék. Az ugyanis – a védelmi perorvoslatokból kitűnően - nem bizonyult elegendőnek, hogy a lehallgatások konspiratív jellegére utaló érvelését kifejtette, mert azt is összegezni kellett volna, hogy a vádlotti és tanúvallomásokat mely konkrét beszélgetés hogyan cáfolta vagy erősítette meg. Megjegyzi azonban a másodfokú bíróság, hogy a lehallgatott telefonbeszélgetések kivonatait az elsőfokú bíróság tárgyalás anyagává tette, ezek tehát pontosan ismertek voltak minden eljárási résztvevő előtt, így a védelmi kifogások csak az ítélet indokolásának kiegészítését tették szükségessé, egyik vádlottnál sem állt fenn valódi bizonyíték-hiányos perjogi helyzet.

[111] A lehallgatott telefonbeszélgetések jellegét az elsőfokú bíróság helyesen értékelte. Bemutatta ennek során, hogy milyen tények, adatok mutattak arra a beszélgetésekben, amelyekből az következik, hogy az abban résztvevők „virágnyelvet”, vagyis mindkettjük által tökéletesen értett kódnyelvet használtak a kábítószer adásvétele során, és hogy azokat – a védelem érvelése ellenében - miért nem szó szerint kell értelmezni. Nyilvánvaló, hogy a megbeszélések résztvevői pontosan tisztában voltak azzal, hogy a hívásokat a hatóságok megfigyelhetik, a beszélgetésekben ezért soha nem hangzott el semmilyen olyan kompromittáló kifejezés, amely a kábítószer konkrétan megjelölné. Jellemzően önmagukban ezek a beszélgetések teljesen érthetetlenek és értelmezhetetlenek, a vádlottak és egyes tanúk által jogszerűnek beállított célokból folytatott egyeztetéseket egyáltalán nem indokolta az ilyen jellegű – személyes jelleget nélkülöző, mások számára sokszor zavarosnak és/vagy logikátlannak tűnő - kommunikáció. Ha az valóban hús, játék,

kokárda, festmény, asztalfoglalás, autójavítás stb. tárgyában zajlott volna, akkor annak körülírása, kerülgetése, kódosítása teljes mértékben szükségtelen. Ehhez képest, mivel mindennek ellenére a beszélgetőpartnerek kifogástalanul megértették egymást, a rövid és gyors (általában találkozókat egyeztetéséről szóló), kívülállókat számára felfoghatatlan értekezések számukra mégis a lehető legpontosabb és leglényegretörőbb információcserét jelentették, amelyből csak és kizárólag az következik, hogy azokkal illegális tevékenységet lepleztek konspiratív módszerrel.

[112] A törvényszék megállapításával ([252]-[260]) tehát a másodfokú bíróság is egyetértett.

[113] Csak azt a beszélgetést értékelte helytelenül az elsőfokú bíróság, amelyben Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott arról beszélnek egymással, hogy „Meti meghalt” ([254] bekezdés), a törvényszék szerint ugyanis ezt úgy kell helyesen értelmezni, hogy a „metamfetamin elfogyott”.

[114] Ezzel szemben az érintett 2017. 01. 01-én 23:17 órakor rögzített telefonbeszélgetésben valóban egy „Meti” becenevű férfi előző éjjelen bekövetkezett váratlan haláláról van szó kettejük között, ez a szövegtörnyezetből (abból, hogy kint volt a mentő, a rendőrség, illetve, hogy a halála okáról, lehetséges öngyilkosságáról beszélnek) kétségkívül kiderül. Ennek ellenére a bizonyíték – más okból – továbbra is lényeges terhelő adatokat szolgáltatott a vádlottak vonatkozásában, melynek részletesebb értékelésére a másodfokú bíróság az alábbiakban tér vissza.

[115] Az egyes vádlottakra vonatkozó további személyi és tárgyi bizonyítékokat az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen vetette egybe és mérlegelte, a másodfokú bíróság a fellebbezésekben felhozottakra koncentrálva az általa rögzítetteket a következők szerint egészíti ki és pontosítja:

[116] Terhelt1 I. r. vádlott kokain fogyasztásában ismerte el a bűnösségét, ezt egyéb íránt az igazságügyi toxikológiai szakvélemény is alátámasztotta, hiszen a szervezetéből e kábítószer metabolitja volt kimutatható.

[117] A gépkocsijában és az otthonában 2017. június 16-án tartott házkutatás során kokain mellett azonban 1,45 gramm kannabisz is lefoglalásra került (melyet az igazságügyi vegyész szakértői vélemény igazolt – nyomozati iratok IV/175-181. oldal). Ez a vádlott vallomásának hitelességét annyiban eleve aláássa, hogy a kizárólagos kokain fogyasztás mellett más kábítószer fogyasztási célokat nyilvánvalóan nem szolgálhatott.

[118] Emellett ellentmondásba került a Terhelt3 III. r. vádlottal az elfogásuk napján történt találkozó okára nézve is a vádlott-társával, ugyanis az I. r. vádlott azt állította, hogy Terhelt3 III.r. vádlott a nyaralásához autót akart kölcsönözni, és ennek ára miatti alkudozás érdekében kívánt személyesen találkozni vele. Túl azon, hogy ez önmagában a személyes megbeszélést egyáltalán nem indokolja, a III. r. vádlott vele ellentétben úgy nyilatkozott, hogy a bérlet fix áron történt, és a részéről nem is vetődött fel ennek módosítása, csak azíránt érdeklődött volna az I. r. vádlottnál, miszerint az általa megjelölt gépjármű rendelkezésre áll-

e. (megjegyzendő, még ez sem olyan ok, amely a kettejük közvetlen és személyes kontaktusát kívánta volna meg). E védekezéssel (és egyben Terhelt3 III. r. vádlott vallomásával) szemben azonban az elsőfokú bíróság helyesen - a vádlottak megfigyeléséről és elfogásáról készült jelentés, a lefoglalásról szóló iratok, tanú5 és tanú6 tanúknak a III. r. vádlott elfogásának körülményeiről tett vallomása alapján – állapította meg azt, hogy az elfogást megelőzően Terhelt1 I. r. vádlott adta át a III. r. vádlott által eldobott kábítószer, nem pedig Terhelt3 III. r. vádlott vitte magával azt a találkozóra.

[119] Teljesen ésszerűtlen ugyanis, hogy Terhelt3 III. r. vádlott egy alapvetően csak gépjármű kölcsönzés kapcsán megszervezett találkozóra az állítólag saját fogyasztási célokat szolgáló nagy mennyiségű kokaint vigyen magával csak azért, hogy a barátnője otthon véletlenül ne találja meg, ráadásul az összesen 20,27 gramm tömegű kokain (vegyész szakértői vélemény, IV. kötet 933. oldal) 10 db kisméretű pakettbe volt csomagolva, Terhelt1 I. r. vádlott gépkocsijából pedig ezzel egyidejűleg további 10 hasonló pakett kiporciózott kábítószer talált a nyomozó hatóság 420.600 forint készpénz mellett.

[120] A lehallgatott – igen rövid, kizárólag találkozók egyeztetésére koncentrált - telefonhívások igazolják azt is, hogy korábban, 2017. január 22-27. között, március 30-án, április 6-án szintén találkozók vannak Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. között, minden esetben Terhelt3 III. r. vádlottnak kellett elmennie az I. r. vádlott által megjelölt helyszínre (általában a lakására).

[121] Ilyen körülmények között kizárt, hogy a 2017. június 16-i találkozó valóban a vádlottak által említett okokból jött volna létre, és csak a véletlen műve volt, hogy az ekkor velük szemben már hónapok óta végzett titkos adatszerzés során kábítószer-kereskedelem kapcsán felmerülő információk alapján folytatott megfigyelés eredményekppen végrehajtott intézkedés alkalmával mindkettejüktől kokain került elő, az I. r. vádlottól pedig éppen annyi készpénz, amennyi a Terhelt3 III. r. vádlottól lefoglalt kokain értéke volt. Ezzel szemben a tény az, hogy Terhelt3 III. r. vádlott valójában kábítószer vásárlása miatt találkozott Terhelt1 I. r. vádlottal.

[122] Mivel az I.r. vádlott ruházatából a gépkocsiból lefoglalt 10 pakett kokainon kívül előkerült további 0,8 gramm kokain, a két különböző tárolási módszerből is egyértelműen következik, hogy a ruházatban fellelt, 0,12 gramm hatóanyagú kábítószer valóban a vádlott fogyasztási adagja volt, de a 10 pakett (7,07 gramm tömegű és 5,98 gramm hatóanyagú) kábítószerre nézve a Terhelt3 III. r. vádlottnak értékesített ugyanilyen kisserelésű kábítószerrel együtt értékelve elsőfokú bíróság a továbbértékesítési célzatot helytállóan állapította meg.

[123] A védő arra hivatkozott ennek kapcsán, hogy a két vádlottól lefoglalt kábítószer nem azonos forrásból származik. Ennek kapcsán jegyzi meg az ítéltábla, hogy annak, hogy hány forrásból származott a két vádlottól lefoglalt kokain, a jelen esetben – mivel más bizonyítékok is igazolták a két vádlott közti kábítószer-ügylet megtörténtét – semmi jelentősége nem volt, az ügyészség sem állította, hogy azonos forrásból származott volna a két különböző helyről lefoglalt kábítószer. Ezt meghaladóan a kérdés megválaszolása igazságügyi vegyész szakértői kompetencia, s minthogy ilyen bizonyításra nem került sor, nem csak az nem jelenthető ki az ügyben, hogy azonos a forrásuk, de az sem, hogy különböző

eredetűek, ez a védői érvelés tehát téves. Ezzel együtt is, pusztán a hatóanyag-koncentrációból kiindulva (az I. r. vádlottnál maradó kokainnál 84,6%, a III. r. vádlottól lefoglaltnál 78,3%) az azonos forrásból származásnak van nagyobb valószínűsége.

[124] Már önmagában ez az egy értékesítés is cáfolta tehát az I. r. vádlott védekezését, a magatartásának további részelemeire – nevezetesen a más személyekkel kábítószer érintően fennálló kapcsolatra – a lehallgatott konspirált telefonbeszélgetésekből és vagyoni helyzetéből is lehet következtetni.

[125] tanú20 tanú 2016. december 30-án, 2017. január 5-én, január 9-én is beszélt az I. r. vádlottal, mindháromszor csak találkoztát egyeztettek, egyszer sem kerülnek szóba személyes kérdések, vagy konkrétan az autóbérlés témaköre, amely kapcsán állításuk szerint megismerkedtek és kapcsolatban álltak.

[126] A 2016. december 30-i két telefonbeszélgetés közül az elsőre 16:24 órakor került sor (I/429. oldal). Érdekessége – túl azon, hogy egy egymással történő „dumálásra” invitálta tanú20 az I. r. vádlottat, amit ez ugyanezen napon (szilveszter előtt) 21 óra körül tudnak megejteni a 20:46 órakor rögzített beszélgetés szerint, Terhelt1 I. r. vádlott egyébként is bokros teendői között (további két beszélgetés szerint ugyanis Terhelt3 III. r. és tanú57 is ellátogatott hozzá a kérésére aznap este) -, hogy a vádlott azt közölte tanú20nal, miszerint azért nem tud elmenni hozzá, mert épp pálinkát főz, és azt nem tudja otthagyni. A vádlott az eljárás során többször is érvelt azzal, hogy szilvafa ültetvényük volt, és abból pálinkát főztek – ezért kellett állítása szerint a két digitális mérleg is, amellyel permetszert adagolt ki, és emiatt állt fenn több személlyel kapcsolata. A beszélgetés az időpont miatt figyelemre méltó: a Magyarországon meghonosodott szilvafák június és szeptember között fordulnak termőre, december 30-án biztosan nem terem szilva, így pálinkát sem főzhetett ekkor az I. r. vádlott. Az édesapja tanúvallomása pedig arra tartalmaz adatot, hogy a pálinkát nem ők főzték, hanem bérfőzésre adták át (állítása szerint „főzettek”, erről számlákat is bemutatott a tárgyaláson), ez szintén gyengíti a pálinkafőzésre vonatkozó állítást. Egészen bizonyos tehát, hogy az egyébként is zavaros beszélgetés illegális tevékenység egyeztetéséről szólt.

[127] A másodfokú bíróság álláspontja szerint tanú20 vélhetően nem vevője volt az I. r. vádlottnak, hanem a kábítószer beszerzési forrása, mivel az előbbi beszélgetések is arra utalnak, hogy az I. r. vádlottnak kellett elmennie tanú20hoz, míg mások (pl. az imént említett Terhelt3 III.r. vádlott és tanú57) a hívására azonnal indulnak hozzá a lakására, továbbá a 2017. január 5-i beszélgetés is azt mutatja, hogy tanú20 azzal hívta fel az I. r. vádlottat, hogy „ha érdekli a játék, és van ideje, akkor ugorjon be” (nyom. ir. I/433.) Bár a tanú azt állította, hogy a „játék” valószínűleg libára, vagy sonkára vonatkozhatott, mivel ő állattenyésztéssel foglalkozott, és az I. r. vádlott szokott volt tőle húst vásárolni, semmi akadálya nem lett volna annak, hogy a játék kifejezés helyett konkrétan ezen szavakat jelölje meg. Ugyanezen okból nem vonatkozhatott a kifejezés a darts játéokra sem, minthogy ezt az I. r. vádlott - állítása szerint - a III. r. vádlottal üzte, ilyenre tanú20 kapcsán egyáltalán nem hivatkozott korábban.

[128] Az elsőfokú bíróság a tényállásban a lefoglalt tárgyakat nem írta körül pontosan, a kábítószer kiporciózására szolgáló eszközök alatt a [18] bekezdésben kizárólag a lefoglalt két darab mérleg értendő (ezen kívül más eszközt a vádlottnál nem találtak).

[129] Ami a mérlegek használatának célját illeti, az elsőfokú bíróság helyes magyarázattal vetette el a vádlotti érvelést ([268] bekezdés), ugyanis igazságügyi vegyész szakértői vélemény (nyom. ir. IV/175-181.) megállapította, hogy mindkettőnek a felülete kokainnal volt szennyezve. Ez pedig a vádlott vallomása ellenében az elsőfokú bíróság érveit igazolja, vagyis azt, hogy a vádlott kábítószer adagolására használta a mérleget, ami persze nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a szilvafák megszerezésére is, csak hogy ennek már különösebb jelentősége nincs.

[130] A rendszeres kokainfogasztó vádlottnak a saját adagjának kimérésére nem volt szüksége mérlegre, (kettőre pedig semmiképp), mivel a fogyasztásra kész kokain egyszeri adagja segédeszköz nélkül is nagyon könnyen meghatározható. A két digitális mérleg ezért szintén a továbbértékesítés bizonyítéka, nem pedig a pálinkafőzésé vagy a saját fogyasztásé.

[131] Azt mind az I. r., mind a IV. r. vádlott elismerte, hogy ismerték egymást. A 2017. január 9. 17:33 órakor köztük zajló beszélgetés során Terhelt4 IV. r. vádlott közölte társával, hogy kellene neki „mind a két Suzuki, ha érted, kellene az új és a régi is” (I/436. oldal). Utána 18:05 óra körül Terhelt4 IV. r. vádlott felajánlja, hogy menjenek le „gyúrni a patakhöz”. Terhelt4 IV. r. vádlott akkoriban jogosítvánnyal sem rendelkezett, egyszerre két gépkocsit ő maga nem is tudott volna átvenni, az átadás-átvétel részleteinek megbeszélésére személyes találkozó sem indokolt, még kevésbé úgy, hogy az I. r. vádlottal „gyúrásról” korábban nem is egyeztettek, így arra ő maga nem is készült.

[132] A 2017. január 14. 16:15 órakor rögzített beszélgetés alkalmával ismét Terhelt4 IV. r. vádlott hívta Terhelt1 I. r. vádlottat, invitálva arra, hogy iganak meg egy sört valamikor. (I/441. oldal) Az egy perccel később, 16:16 órakor rögzített, megint Terhelt4 IV. r. vádlott által kezdeményezett hívás során azt közölte Terhelt1 I. r. vádlottal, hogy „olyan Zipfer kellene, amit régebben ivott”. 17:55 órakor Terhelt1 kérdezi, hova menjen, mire Terhelt4 azt javasolja, hogy „gyúrjanak egyet”. Megint elhangzik, hogy a „régebbi kellett”.

[133] A beszélgetésekből kétséget kizáróan levonható az a következtetés, hogy a valóságban nyilvánvalóan nem autóról és sörről beszéltek, hanem valamilyen más – a beszélgetés során titkolni igyekezett, de minkettejük által pontosan ismert – tárgyról.

[134] 2017. január 28. 22:01 órakor egy (ismeretlenül maradt) férfi hívta Terhelt1 I. r. vádlottat azzal, hogy az „öt papír menni fog-e, ugyanis most kezdték „baszkodni” a kikötőből, ahol van valami buli” (nyom. ir. I/443-444). A kommunikációban használt kifejezések – figyelembe véve, hogy egy buli kapcsán felmerülő igényről beszéltek, és a papír jellege sem hangzik el, az egyeztetés is minden előzmény nélküli – megint csak arra utalnak, hogy a beszélgetőpartnerek pontosan tudták, mit jelent a „papír”, és hogy az egészen biztosan nem iratot, vagy papírból készült használati tárgyat takart, hanem az – ahogyan azt az elsőfokú bíróság is megállapította – kábítószerre utalt.

[135] Mivel ezen egyeztetésekhez sem kábítószer fajta, sem pedig pontos mennyiség nem társítható (és a vádirat sem társított), mindössze annak bizonyítékai, hogy a Terhelt3 III. r. vádlottnak történt egyszeri pénzért történő átadás egy rendszeres kábítószer-értékesítői magatartás része.

[136] Terhelt4 IV. r. vádlott esetében pontosan azért, mert nem volt konkrét kábítószerrel összefüggésbe hozható a két vádlott közti kapcsolat, már a vádirat sem tartalmazott olyan tényállást, miszerint Terhelt4 IV. r. vádlott az I. r. vádlottól megvásárolt kábítószerért értékesítette volna tovább, és az elsőfokú bíróság is – helyesen – csak a tanúk által is alátámasztott részében találta bizonyítottnak a vádirati tényállást.

[137] A Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt készpénzre nézve fontos bizonyítékul szolgáltak adóbevallásai, amelyek szerint (a Nemzeti Adó- és Vámhivatal válasza értelmében) 2014-ben 83.045 forint, 2015-ben 121.583 forint, 2016-ban 1.332.000 forint legális éves jövedelemmel rendelkezett.

[138] Ehhez képest 2017. márciusában megvásárolt egy (a későbbi adásvételi szerződésből kiindulva) legalább 8 millió forint értékű Mercedes típusú személygépkocsit (nyom. ir. IV/123. oldal gépjármű-nyilvántartási adatok), a gépkocsiból lefoglalásra került további 420.000 forint készpénz (amely arányaiban megfelel a Terhelt3 III. r. vádlottnak átadott 20 grammnyi kokain árának). Terhelt1 I. r. vádlott telefonjáról lementett képek, videók (másolatban a képek a nyom. ir. IV/345-357. oldal) tanúsága szerint luxus életmódot folytatott külföldi síeléssel, vitorlázással, magánrepüléssel, több Karib tengeri hajóúttal, éttermi fogyasztásokkal, mindemellett maga is a legdrágább (grammonként 20-30.000 forint, a vádlott állítása szerint azonban grammonként 65.000 forintért vásárolt) kokaint fogyasztotta. Mindezt a bevallott jövedelemből, de még a be nem vallott, legális gépjárműkölcsonzésből sem lehet finanszírozni.

[139] Noha a vádlott azt állította, hogy a Mercedesre édesapjától kapott pénzt, ennek körülményeivel kapcsolatban Tanú43 tanúval a tárgyaláson némi ellentmondásba kerültek (a [223] bekezdésben írtak szerint). Ezt meghaladóan is a gépkocsi megszerzése és elidegenítése kapcsán a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg:

[140] A vádlott 2017. március 15-én vásárolta a nagyértékű autót, az eljárás során bemutatott adásvételi szerződés értelmében pedig 2017. május 20-án már el is idegenítette azt tanú18 nevű vevőnek 24.000 euró értékben, de ezt a ténytet a vádlott rendkívül hosszú ideig elhallgatta a hatóság elől.

[141] Így nem jelezte a lefoglaláskor (2017. júniusában) sem, hogy az nem az övé.

[142] A 2017. október 17-i gyanúsított kihallgatása alkalmával a védő arra hivatkozott a gépjármű lefoglalásának megszüntetése iránti indítványában, hogy a vádlott hozzátartozói nem akarják fizetni a gépkocsi terheit, és ezért ki akarják vonni forgalomból. A kizárólag a tulajdonost megillető jogosítvány gyakorlására irányuló szándék (miként a terhek fizetésének ténye) is az elidegenítés elleni bizonyíték.

[143] 2018. április 16-án (a benne lévő tárgyak kiadása iránti indítványának teljesítése miatt) a rendőrkapitányság1 telephelyén is jelen volt a vádlott, de ekkor sem tett említést arról, hogy a Mercedes nem is az övé.

[144] Mindezen túlmenően a használatról szóló megállapodás a rendszámot és az alvázszámot is tévesen tartalmazza, a tulajdonosváltozást pedig a nyilvántartásban sem vezették át.

[145] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyes mérlegeléssel vetette el a vádlottól lefoglalt gépjármű megvásárlására fordított összeg törvényes eredetére vonatkozó bizonyítékokat, és állapította meg, hogy az annak értékesítését igazolni látszó adásvételi szerződésben megjelölt összeg is a kábítószer-terjesztés időszaka alatt keletkezett vagy.

[146] Az igaz, hogy a vádlottól nagyobb mennyiségű kábítószer nem került lefoglalásra, azonban ez önmagában nem zárja ki a fenti megállapítások helytállóságát, mivel az ügyben nem egy bizonyíték merült fel arra, hogy az értékesítést a vádlott nem személyesen és maga végezte alapvetően, és arra is, hogy a kábítószer tárolási helye nem a lakása volt.

[147] Mindezekkel összefüggésben jutott szerephez Terhelt2 II. r. vádlott és az ő magatartására vonatkozó bizonyítékok.

[148] A Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában tartott házkutatás a lakására és a telephely1 szám alatti műhelyre terjedt ki. A lakásán amfetamin és kannabisz volt fellelhető kis tasakokra szétosztva, valamint 1.480.000 forint készpénz és 2.145 euró valuta. Az elsőfokú bíróság a tényállásban kissé elnagyolta a lefoglalt tárgyakat e vádlott esetében is, a kábítószer kipurciózására szolgáló eszközök alatt a [25] bekezdésben kizárólag a lefoglalt két darab mérleg értendő (ezen kívül más eszközt nem találtak – vö. házkutatási jegyzőkönyv nyomozati uratok IV/563-573. oldal) A műhelyben a bejárattól jobbra lévő sarokban a pult alatti doboz tetején amfetaminos CD tok került elő.

[149] Azt, hogy valóban a műhelyben CD tokra is kiszórva tartott Terhelt2 II.r. vádlott kábítószer, több tanú és az I. r. vádlott is elmondta.

[150] A vádlott lakásán lefoglalt két darab digitális mérleg felületéről azonban az igazságügyi vegyész szakértői vélemény (nyom. ir. IV/738. oldal) szerint nem csak amfetamin és kannabisz, hanem kokain is kimutatásra került. Márpedig a vádlott elmondása szerint amfetamint, extasyt és kannabiszt fogyasztott, ezzel összhangban az igazságügyi toxikológiai vélemény szerint is csak amfetamin MDA, MDBA és delta-9-THC volt a szervezetéből kimutatható. Ebből következően a kokainszennyeződés a kimérésre szolgáló eszközökön a vádlottat Terhelt1 I. r. vádlotthoz köti, aki viszont egyértelműen kokainnal kereskedett.

[151] A vádlottra vonatkozó terhelő vallomást a tanúk közül az 1. számú tanú és tanú2 tett.

[152] Az 1. sz. tanú – a telepen dolgozó őr – személyes konfliktusba is került Terhelt2 II. r. vádlottal amiatt, hogy este, éjszaka, éjfél után is érkeztek-mentek a II. r. vádlotthoz az emberek (erre a konfliktusra utal az alább részletezendők szerint 2017. 01. 19. 22:13 órakor rögzített telefonbeszélgetés is) előfordult, hogy 5-6 vagy még több ember is bement hozzá

egy éjszaka a drága, márkás autókkal. A tanú állította, hogy ezek az emberek rövid ideig tartózkodtak a helyszínen és nem bérautóval távoztak – amely a cég profilja alapján magyarázható lett volna, hanem ugyanazzal, amivel érkeztek. Az autók javítása – mint a II. r. vádlott által végzett másik tevékenység - éjjel, ilyen körülmények között nyilvánvalóan szóba sem kerülhet.

[153] Mindezt a 2017. január 19. 22:13 órakor elfogott beszélgetés is jól mutatja. Ebben Terhelt2 II. r. vádlott a hozzá kései időpontban érkező személlyel közli, hogy „egy buzi, paraszt ő van”, ezért a másik mosdó és a büfé között álljon meg, onnan csörgesse meg, és majd ő „kiszalad a kerítéshez.” Ebből egyértelműen következik, hogy a látogató nem bérautóért és nem is javíttatásért kereste fel a II. r. vádlottat, hanem valami olyasmiért, amit kerítésen keresztül is el lehet egymás közt intézni.

[154] Túl azon, hogy az ilyen jellegű forgalom tipikusan a kábítószerrel foglalkozó személyekkel összefüggő helyszínekre jellemző, az éjszakai érkezések célját és mibenlétét a telefonbeszélgetések és tanú2 tanú vallomása magyarázza a konkrétumok szintjén is.

[155] Az elsőfokú bíróság tanú2 tanúvallomását logikus magyarázat mentén fogadta el azzal, hogy a korábban II. sz. tanúként megjelölt személy részletesen, élményszerűen, konkrétumokkal, adatokkal együtt számolt be arról, hogyan értékesített Terhelt2 II. r. vádlott amfetamint a részére, vallomását továbbá alátámasztották az eljárás más adatai is. Így a házkutatási, lefoglalási jegyzőkönyvek igazolták, hogy a tanú által mondott műhelyből került elő a kábítószer, valóban folyamatos telefonkapcsolatban volt Terhelt2 II.r. vádlottal, ugyanis a híváslista adatai szerint fél éven belül 216 alkalommal kezdeményeztek hívást, vagy váltottak üzenetet egymás irányában, rendszeresen találkoztak is a II. r. vádlottal annak lakó-, vagy munkahelyén (vö. nyomozati irat II/389. oldal jelentés). A tárgyaláson megismételte és fenntartotta vallomását, mellyel egyéb iránt önmagát is bűncselekmény elkövetésével vádolta.

[156] A nyomozás során tanú3 annyiban megerősítette tanú2 vallomását, hogy csakugyan kapcsolatban volt Terhelt2 II.r. vádlottal, és abban is, hogy fogyasztott kábítószer. Arra a kérdésre, hogy a Terhelt2 II. r. vádlottól ő maga vásárolt-e, a tanú a választást megtagadta. Noha a tárgyaláson – a sikeres elterelésre is figyelemmel változatlanul elismerve a kábítószer fogyasztást - immár igazmondási kötelezettség terhe mellett - határozottan azt állította, hogy Terhelt2 II. r. vádlott neki soha nem adott el semmilyen kábítószer, és ingyen sem kapott tőle, ez a kiegészítés hiteltelen, minthogy a vádlottat mentő nyilatkozat megtételét a nyomozás során éppúgy előadhatta volna.

[157] A tárgyaláson a védelmi indítványra kihallgatott tanúk közül tanú30 tanú azt állította, hogy tanú2 adott át Terhelt2 II.r. vádlottnak pénzért cserébe egy nagyobb gyufásdoboznyi csomagot, ami a tanú szerint kábítószer lehetett, sőt, nem csak Terhelt2 II. r. vádlott, hanem ő is vásárolt ekkor tanú2től speedet, és fogyasztottak belőle.

[158] tanú29 tanú – akit évtizedes barátság fűz Terhelt2 II. r. vádlotthoz -, szintén azt állította, hogy egyszer látta, amint tanú2 átadott a Terhelt2 II. r. vádlottnak valamit, aki pénzt adott cserébe, illetőleg egy alkalommal, amikor a Terhelt2 II.r. vádlottnál volt, akkor II. r. vádlott leszaladt a lakásából tanú2nal találkozni, majd visszajött a lakásba, és kábítószer fogyasztott.

[159] tanú17 – aki szintén jó barátja a II. r. vádlottnak – arról adott számot, hogy egy „magas, pattanásos férfi” egyszer hozott kábítószer II. r. vádlottnak, abból a II. r. vádlott akkor neki is adott. A tanú ennek a személynek a nevét nem tudta megmondani, arra a kérdésre, hogy lehetett-e a „Becenév3”, azt mondta, hogy lehetett.

[160] Az elsőfokú bíróság akkor, mikor tanú2 vallomásának tulajdonított hiteltérdemlőséget, valójában a fenti tanúvallomásokat egyúttal nem tartotta elfogadhatónak, hiszen a tanúk egyértelműen a II. r. vádlott azon védekezését igyekeztek alátámasztani, miszerint a II. r. vádlott nem volt kereskedő, hanem csak fogyasztó, az egyik beszerzési forrása pedig éppen tanú2 volt. Ezt helyesen tette, de annyiban azonban mégsem nélkülöz minden alapot a védői érvelés, hogy ennek részletes magyarázatával az elsőfokú bíróság adós maradt.

[161] Egyrészt lényeges, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a nyomozás során, de még a tárgyalás kezdeti szakában sem állított olyat soha, hogy tanú2től szerzett volna be kábítószer. Még akkor is, mikor felfedte, hogy a tanú2 tanú2nal azonos, mindössze annyit mondott, miszerint „a címét nem tudom, csak a nevét. Nem igaz, hogy vásárolt tőlem kábítószer, csak a gépkocsiszerelés kapcsán ismerem őt. Az igaz, hogy voltunk együtt bulizni, de se neki, sem másnak nem adtam el kábítószer.” [32. tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal (2019. szeptember 13.)] Azt egyáltalán nem állította, hogy valójában éppen fordítva történt minden, mint ahogyan tanú2 elmondta, mert nem Frey vásárolt tőle, hanem ő vásárolt tanú2től amfetamint. Már pusztán ez is okot ad arra, hogy a II. r. vádlott tárgyalási vallomásának bizonyító ereje megkérdőjeleződjék.

[162] A fenti három tanú személyesen érintett és Terhelt2 II. r. vádlott irányában elfogultnak tekinthető, amely azáltal is tetten érhető, hogy a II. r. vádlott tárgyaláson változtatott vallomásához képest került sor kihallgatásuk indítványozására, és ahhoz igazodó vallomást is tettek. Az általuk előadottakhoz azért is kétségek fűzhetők, mert ők tanú2t nem ismerték, így értelemszerűen Frey sem bízhatott meg bennük annyira, hogy előttük folytasson kábítószer-kereskedői tevékenységet. Az ilyen magatartás ráadásul merőben idegen is a hasonló, konspiratív elkövetői megfontolásoktól.

[163] Ezen túlmenően tanú17 tanú vallomása még csak nem is alkalmas annak alátámasztására, hogy akiről a tanú beszélt, valóban tanú2nal azonosítható.

[164] Végezetül a védelem tanúinak vallomása ellen szólnak a tárgyi bizonyítékok is, nevezetesen a II. r. vádlottól lefoglalt kábítószer, mérlegek és jelentős összegű készpénz is (melyre még az ítéltábla is visszatér), illetve az alábbiakban részletezendő lehallgatott telefonbeszélgetések is.

[165] A korábban már részben ismertetett, 2017. január 1-jén 23:17 órakor rögzített beszélgetés Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott között – mely azzal kezdődik, hogy az I. r. vádlott közli a II. r. vádlottal, miszerint „Meti meghalt” - nem olyan jelentéstartalommal bír, amelyet az elsőfokú bíróság annak tulajdonított (vagyis nem arról szól, hogy a „metamfetamin elfogyott”). Az érintett halála a két vádlott vonatkozásában – a beszélgetésből

felismerhetően – azért vált jelentőssé, mert felmerült bennük, hogy a halálát megelőzően kapcsolatba lépett velük. Terhelt1 I. r. vádlott aziránt érdeklődött Terhelt2 II. r. vádlottnál, hogy volt-e az illető előző nap, de főleg, hogy a Meti nem hívogatta-e Terhelt2ot, mikor csörgött utoljára, és „melyiken hívta? A kicsin, vagy a rendesen?” Azután Terhelt1 I.r. vádlott többször visszatérően arra kéri a Terhelt2 II.r. vádlottat, hogy „a másikat” mindenképpen „tegye el”. Terhelt2 II. r. vádlott erre közli, hogy kikapcsolta, majd utána azt, hogy kidobja az ürbe.

[166] Nyilvánvaló, hogy a személyes, de még inkább a telefonos kapcsolat egy rendkívüli haláleset, netán a két vádlott által is felvetett kábítószer-túladagolás lehetősége egy nyomozás során elvezethet azokhoz, akiktől az érintett a kábítószer beszerezte, ezért logikus, ésszerű (és szokványos hasonló esetekben) a nyomok megszüntetése, vagyis a hívószámok és készülékek megsemmisítése. Erre utal a két vádlott ismerősük halála okán folytatott beszélgetése is.

[167] 2017. 01. 06-án 19:37 órakor rögzített beszélgetésben a Terhelt2 II. r. vádlottat felkereső érdeklődik, hogy „Terhelt2 szerint a sajátja, vagy ez-e a jobb”? Terhelt2 II. r. közli, hogy ő már „régóta szedi, és lehet, hogy ez is az oka, de ez most jobban tűnik”. A hívó fél kéri Terhelt2ot, hogy a jövő héten kiír-e neki egy fiktív CD-t, ő igennel válaszol.

[168] Már ezen beszélgetés kapcsán is – csakúgy, mint az alábbi, tanú4val folytatott egyeztetésekkel összefüggésben – felvetette a védelem, hogy valójában nem kábítószerrel szolgált, hanem potenciafokozó szerrel foglalkozott a II. r. vádlott. Ennek értékelésére összesítve a következőkben tér ki a másodfokú bíróság.

[169] 2017. január 18-án 18:22 órakor tanú4, az eljárás során tanúként is kihallgatott vevő által kezdeményezett hívás szerint mindenképp szeretne haladéktalanul találkozni II. r. vádlottal, mert „kell neki egy kis apróság, 10 meg 4.”

[170] 2017. január 12-én 19:31 órakor ugyancsak tanú4 kéri a II. r. vádlottat, hogy „tegyen neki egy tízest félre”, de csak 24. után lesz, mivel megy Ország1ra. Terhelt2 II. r. vádlott közli, hogy „addig nem tudja, de javasolja, hogy inkább fussanak össze és rendezzék le”.

[171] tanú4 tanú a nyomozás során még elismerte, hogy alkalmi kábítószer fogyasztó, és II. r. vádlottól kábítószer vásárolt, és a telefonbeszélgetések is erről szóltak, a tárgyaláson azonban ezt visszavonva akként nyilatkozott, hogy valójában potencianövelő szerről volt szó, de azt hitte, hogy az kábítószer. Az elsőfokú bíróság helyes indokokkal vetette el a tanú vallomás-módosítását, mert az adott magyarázat több szempontból is aggályos. Egyrészt köztudomású tény, hogy a potencianövelő szer és a kábítószer két különböző szer, és ezzel leginkább éppen azok vannak tisztában, akik egyiket-másikat rendszeresen használják is. Könnyen felismerhető egy büntető ügyben kihallgatott tanú részéről az is, hogy a potencianövelő szer vásárlásának elismerése – az azzal együtt járó esetleges kellemetlenség ellenére is – inkább érdekében áll, mint ha bűncselekmény elkövetésével vádolta volna saját magát és társát is, nem szólva arról, ha a nyomozás során kellemetlen lett volna ilyenről nyilatkozni, akkor a tárgyaláson is éppolyan kényes lehetett erről nyilatkozni, ellenben a legkevésbé sem lett volna ilyen a telefonbeszélgetések alkalmával.

[172] Az, hogy a tanú 2018. február 1-jei drogtesztje negatív eredménnyel zárult, szintén nem alkalmas a nyomozati vallomásának megkérdőjelezésére, a II. r. vádlott ekkor már több mint fél éve letartóztatásban volt.

[173] Végül pedig Terhelt2 II. r. vádlottól nem kerültek elő potencianövelő szerek a lefoglaláskor, csak kábítószer.

[174] Ugyanilyen okok miatt nem fogadhatók el az előbbi telefonbeszélgetés kapcsán potencianövelő szerekre történő hivatkozások sem.

[175] 2017. január 12. 19:39 órakor Terhelt2 II. r. vádlott hív valakit azzal, hogy amit a másik fél „írt neki, ahhoz neki haza kell mennie”, erre a másik fél helyesel. Ez a beszélgetés tanú2 tanú vallomásával áll összhangban, aki elmondta, hogy Terhelt2 II. r. vádlott többnyire helyben, a műhelyben elégítette ki a fogyasztók igényeit, de előfordult, hogy valamelyikért haza kellett mennie, és azt hozta 20 perc múlva.

[176] 2017. 01. 18. 14:12 órakor Terhelt2 II. r. vádlott Tanú53tal találkozót beszél meg, aki kérdi, „hogya menjen Terhelt2hoz, milyen ruhában?” Terhelt2 közli, hogy „lehet, hogy egyvel rövidebb, de az még változhat.”

[177] 2017. 01. 18. 15:19 órakor ugyancsak Tanú53 érdeklődik, hogy a Terhelt2 a garázsban lesz-e este 23:30 óra körül, mert ő kiugrana egy „kétezerért”.

[178] Tanú53 tanúként először (a nyomozás során) azt állította, hogy az utóbbi beszélgetésben egy, már előre megrendelt olajsűrőről volt szó, amiért el kellett mennie, a tárgyaláson ezzel szemben már azt állította, hogy valójában parfümöt hozott Terhelt2 II. r. vádlottnak külföldről, a II. r. vádlott azt fizette ki. Túl azon, hogy ez az eltérés már önmagában is teljes mértékben hiteltelenné teszi a tanú vallomását, egyik magyarázata sem köthető logikai úton a „kiugrok egy kétezerért” kijelentéshez. Mivel sem az olajsűrő, sem a parfüm adásvétele nem jogellenes, teljesen érthetetlen, miért ne lehetett volna ezt közölni, ha valóban erről volt szó. Nyilvánvaló továbbá az első beszélgetéssel összefüggésben is, hogy egy meg sem nevezett ruhadarab hosszmérete tökéletesen közömbös két ember találkozója szempontjából, így a kódolt nyelv megint csak kábítószerre utal, annak mennyiségét jelöli.

[179] 2017. január 19. 22:13 órakor elfogott beszélgetésben a korábban az 1. számú tanú vallomása értékelésénél is rögzítettek szerint Terhelt2 II. r. vádlott az őt felkereső hívóval azt közölte, miszerint egy „buzi, paraszt ő van”, ezért a másik mosdó és a büfé között álljon meg, onnan csörgesse meg, és majd ő kiszalad a kerítéshez. A beszélgetésnek, csakúgy, mint a Tanú53tal folytatott első egyeztetésnek az igen kései (éjjeli) időpontja is lényeges, túl annak tartalmi elemein, amely a többi bizonyítékkal együtt egyértelműen kábítószerre utal.

[180] 2017. március 15. 15:56 órakor Terhelt2 II. r. vádlott tanú12rel beszél, amelyben tanú12 jelzi, hogy egy haverjának „megmaradt 100 db kokárdája, 1.600-ért”, kérdésre válaszolja, hogy „Igen, ez az a széria”.

[181] tanú¹² tanúvallomása igazolja azt, hogy a beszélgetés kábítószeréről szól, de éppen Terhelt² II. r. vádlottnak ajánl fel benne kábítószer. A megbeszélésnek nem csak abból a szempontból van jelentősége, hogy a kódolt nyelv a II. r. vádlottal egyezményesen kábítószer adásvételét leplezi, hanem azért is, mert az ajánlatról Terhelt² II. r. vádlott nem döntött azonnal. A válasza úgy szólt, hogy „átcsámcsogja, és majd beszélnek”. Ha a kábítószer kereskedői tevékenységet egymaga űzte volna, a kedvező ajánlatot nem kell átgondolnia, még kevésbé „átcsámcsognia” – mely a köznyelvi értelemben valakivel történő részletes megbeszélést jelent. A döntés elhalasztása ilyen megközelítésben egyértelműen arra utal, hogy a társával egyeztetnie kell a kérdésben. A társa pedig (a további, később is kifejtésre kerülő bizonyítékokkal együtt) Terhelt¹ I. r. vádlott volt.

[182] 2017. június 17. 12:37 órakor a hívott fél arról tájékoztatja Terhelt² II. r. vádlottat, hogy most tartóztatták le a keresztnév⁴-et (azaz az I. r. vádlottat, akit nem csak ez a személy, hanem több más érintett, köztük a III. r. és IV. r. vádlott is így – vagy Keresztnév⁴nak - nevez), és annyit üzen Terhelt² II. r. vádlottnak, hogy „mozogjon”. Ez a beszélgetés szintén a két vádlott (I. r. és II. r.) összefonódását igazolja, és miután a beszélgetésben még csak az sem hangzik el, mi miatt tartóztathatták le Terhelt¹ I. r. vádlottat, azaz ez nem kérdés, mindkettejük számára nyilvánvaló az oka. Emellett, mivel a II. r. vádlott volt ez esetben a hívó fél, az is kiderül a beszélgetésből, hogy Terhelt² II. r. vádlottnak nagyon fontos volt, mi történt a társával, és mit üzent - e szerint gyorsan kell cselekednie, az üzenet egyfajta utasítás arra, mi a teendője.

[183] Egyes fellebbezésekben a kínálás mikénti értelmezése kapcsán felhozott védelmi érveléssel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

[184] A védelem indítványára a tárgyaláson kihallgatott tanú¹⁷ tanú arról adott számot, hogy többször kínálta őt kábítószerrel a II. r. vádlott, és a kábítószer meg is osztotta vele. (erre figyelemmel módosította az ügyész a vádiratot, és terjesztette azt ki a II. r. vádlott által részére történő kínálással is). Elmondta még azt is a tanú, hogy „annyi szer volt a CD token, hogy egy-két embernek egész éjszakára elég lett volna.” Hasonló nyilatkozatot tett Terhelt⁴ IV. r. vádlott is.

[185] A II. r. vádlott ezzel kapcsolatban azt állította, hogy sem tanú¹⁷, sem pedig Terhelt⁴ IV. r. vádlott nem az ő kínálása alapján jutottak a kábítószerhez, hanem maguk vették a bátorságot, és a Terhelt² II. r. vádlott saját kábítószeréből kiszolgálták magukat.

[186] Ebből vezette le a védő azt, hogy az ilyen jellegű magatartás – vagyis az, hogy nem tiltakozott a vádlott az ellen, hogy a saját kábítószerét a barátai elfogyassák – nem minősül bűncselekménynek, mert az nem azonos a „kínálás” fogalmával.

[187] A magatartás megítélése szempontjából a másodfokú bíróság álláspontja szerint teljes mértékben lényegtelen, hogy elhangzott-e a II. r. vádlott részéről bármely olyan kijelentés, amely a védelem által felhozott „barátságos unszolásként” értékelhető, egyedül

annak van jelentősége, hogy a kitett kábítószer más általi fogyasztását akár szóban, akár csak ráutaló magatartással lehetővé tette.

[188] Végül ki kell térni – az elsőfokú bíróság igen szűkszavú indokolásához képest jóval

bővebben – a Terhelt2 II. r. vádlottól lefoglalt pénz eredetével kapcsolatos érvekre is.

[189] A vádlott 2018. március 8-án (majdnem egy évvel letartóztatása után) előterjesztett írásbeli vallomásában hivatkozott először arra, hogy a nála megtalált készpénzt legális úton, Tippmix, illetve sportfogadások útján szerezte.

[190] A Szerencsejáték Zrt. a nyomozás során közölte a 189 db nyertes szelvény vásárlásának, a nyeremények kiváltásának adatait, percre pontos időpontok szerint.

[191] A bizományos, ahol a Tippmix szelvények megvásárlására, illetve a nyereményösszegek kiváltására került sor, a utcanév2 utcában található. Az érintett 2016. december 26. - 2017. június 16. közötti időszakban Terhelt2 II. r. vádlott – a hívásforgalmazási adatok figyelembevételével - ötvenszer járt a kerület1-ben, de 2017. január 10. február 17. és 18. napján – mikor nyereménykiváltás történt – nem járt a kerületben. Sem a sorsjegyek, szelvények megvásárlásánál, sem a kiváltásnál nincs olyan hívásadat, amely alátámasztaná, hogy a II. r. vádlott valóban járt volna a utcanév2 utcai bizományosnál (nyom. ir. V/635-637. oldal jelentés).

[192] tanú21 tanú kihallgatására a tárgyalási szakban érkezett indítvány, aki – nyilván alátámasztandó, miért is nem járt a II. r. vádlott vallomása után már arra hivatkozott, hogy korábban azért nem mondta, miszerint tanú21val közösen fogadtak, mert nem volt benne biztos, hogy minden törvényesen folyik.

[193] A kiterjesztett hatályú vagyonek Kobzás 2014/42/EU irányelvben meghatározott funkciója a bűnözés elleni hatékony küzdelem érdekében az, hogy az elkövető bűnösségének megállapítása esetén a konkrét bűncselekménnyel kapcsolatos vagyon mellett meghatározott feltételek esetén az elkövető *további vagyona* is elkobozható legyen.

[194] Ezen uniós jognak való megfelelést célozta az elsőfokú bíróság által is alkalmazott Btk. 74/A.§-ában írt szabályok törvénybe iktatása, és így a vagyonek Kobzás (az elkövetés idején már hatályban volt rendelkezések szerint) kiterjed arra a vagyonra is, amit a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetője a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett. Amennyiben azonban bizonyítást nyer, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik, a vagyonek Kobzás nem rendelhető el.

[195] Ezzel szemben a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottnak nem sikerült – kétséget kizáróan - bizonyítania a pénzösszeg származását.

[196] Terhelt2 II. r. vádlott vallomása következetesnek nem tekinthető, csak igen hosszú idő után állt elő azzal, hogy a pénz szerencsejáték nyereményből származik, de még ekkor is a személyes fogadásról beszélt, majd akkor, mikor már ismertté vált előtte, hogy a nyilatkozatát a hívásforgalmazási adatok nem támasztják alá, a tárgyaláson hozakodott elő azzal, hogy nem is ő volt az, aki fogadott és vette fel a nyereményt, hanem tanú21 nevű ismerőse. Már pusztán ezek is olyan komoly kétségeket támasztanak a vallomással szemben, amelyek a fentiek szerinti bizonyítási követelmény teljesülését megkérdőjelezzik.

[197] A tárgyaláson kihallgatott tanú22 tanú, akinél a fogadásokat intézték, úgy nyilatkozott, hogy semmilyen feljegyzés ezzel kapcsolatban nem áll a rendelkezésére.

[198] A Szerencsejáték Zrt. megkeresésre adott válaszából pedig kiderül, hogy a szelvények nem köthetők egy meghatározott személyhez, vagyis Terhelt2 II. r. vádlott állításán kívül semmi nem támasztja alá, hogy az általa becsatolt szelvények valóban az ő saját nyereményei lettek volna, mert azt ő vásárolta.

[199] Emellett nem egyedülálló a kábítószer-kereskedelem miatti ügyekben az ilyen bizonyítás megkísérlése, a másodfokú bíróság eljáró tanácsa előtt is több olyan hasonló ügy volt, ahol különös módon szintén nyertes Tippmix szelvényekkel kívánta igazolni az elkövető a tőle lefoglalt pénz eredetének törvényességét (legutóbb pl. az 5.Bf.32/2021. számú ügyben). A jelenség az ítéltábla meggyőződése szerint egyedül azzal magyarázható, hogy a Szerencsejáték Zrt. egyes bizományosi értékesítőinek visszaélésével történik a nyertes szelvények összegyűjtése és nyilvánvalóan ellenérték fejében történő tömeges értékesítése, mivel ahogyan más ügyekben, úgy a jelen esetben sem igazolódott be, hogy valóban az elkövető lehetett az, aki a szelvényeket megvásárolta.

[200] Az euró vonatkozásában tanú17 és tanú29 tanú tett olyan tartalmú vallomást, miszerint ők a II. r. vádlottnak az autójuk javításáért euróban fizettek. E tanúk (a II. r. vádlott közeli ismerősei-barátai) már tanú2 kapcsán sem bizonyultak szavahihetőnek, éppen ők voltak azok, akik a II. r. vádlott és tanú2 kábítószer adásvételére irányuló kapcsolatát a II. r. vádlott tárgyalási – kellő magyarázat nélkül – módosított vallomásához igazodva igyekeztek a tanú terhelő vallomását hitelteleníteni, akkor is sikertelenül.

[201] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ilyen, meggyőző erejűnek egyáltalán nem tekinthető tanúvallomások az euró jogszerű forrásának igazolására alkalmatlanok.

[202] Minthogy összességében a lefoglalt pénzösszegekre nézve Terhelt2 II. r. vádlott bizonyítása eredménytelen volt, és így annak terhe a vádlottra esik, vagyis a tőle lefoglalt teljes összeg tekintetében változatlanul fennálló törvényi vélelem alapján vagyoneklobzás alá esik.

[203] A felsorolt bizonyítékok - a telefonbeszélgetések, kutatás, lefoglalások, bűnjelek, az idézett tanúvallomások, vegyész szakértői vélemények, toxikológiai vélemények, a vádlottak anyagi helyzetének feltárásával kapcsolatos iratok és más adatok – alapján

együttesen helyesen vont arra következtetést az elsőfokú bíróság, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott kábítószer értékesítéssel foglalkozott

[204] Az a körülmény, hogy a vádlottakkal szembeni nyomozati cselekmények során más, tipikusan kábítószeresek kiszerezésére szolgáló eszközök (csomagoló, hígító anyag) a mérlegeken kívül nem volt fellelhető egyiküknél sem, és a műhelyben sem, mindezt nem testi kétségessé. Ez ugyanis vagy azt igazolja, hogy nagyobb lerakatuk nem volt, az általuk beszerzett kábítószereseket szinte azonnal továbbértékesítették, vagy - az I. r. vádlott letartóztatása kapcsán elfogott beszélgetésből kiindulva - a Terhelt1 I. r. vádlott utasításának megfelelően eljáró Terhelt2 II. r. vádlott megszabadult a terhelő bizonyítékoktól (kábítószeresektől, eszközökről), de akár az is eredményezhette ezt, hogy létezett egy másik raktározási hely (mint ahogyan arra a I/327. oldalon található jelentés is utal), amelyet nem sikerült felderíteni. Mindennek a számos egybehangzó, a vádlottak magatartását igazoló bizonyíték fényében semmilyen jelentősége nincs.

[205] Az elsőfokú bíróság indokolásához képest szintén jóval bővebben kell foglalkozni a két vádlott társtetteségére vonatkozó bizonyítékokkal, mert egyetértett a másodfokú bíróság a védelemmel abban, hogy ehhez az valóban elég kevés érv, hogy a két vádlott egymással függelmi viszonyban állt, ugyanis Terhelt2 II. r. vádlott Terhelt1 I. r. vádlott alkalmazottjaként dolgozott.

[206] A II. r. vádlott a kábítószer terjesztő tevékenységét abban a műhelyben végezte, amelyet Terhelt1 I. r. vádlott bérelt, az a rendkívüli – sokszor munkaidő utáni éjszakai – személyforgalom kizárólag az I. r. vádlott tudtával és egyetértésével történhetett, a II. r. vádlott ugyanis ennek kiderülése esetén az állását tette volna kockára, ha a munkáltatója bizalmával súlyosan visszaélve fogad egyértelműen nem javítási és autóbérlési célokból érkező embereket.

[207] Ezt meghaladóan is, konkrét bizonyítékként állt rendelkezésre a II. r. vádlottól lefoglalt kokainnal szennyezett mérleg, s mivel kokaint a II. r. vádlott nem, ámde az I. r. vádlott fogyasztott, és a III. r. vádlottnak értékesített is, ez kettejüket szintén összekötötte.

[208] Hasonlóképpen három lehallgatott beszélgetés is egymáshoz fűzte a vádlottakat: az egyik, amelyikben „Meti” haláláról beszélnek, és amelyben Terhelt1 I. r. vádlott a vele való kapcsolattartás bizonyítékainak eltüntetésére hívja fel Terhelt2 II. r. vádlottat; a másik, amelyben a kábítószer kedvező áron történő eladására irányuló, tanú12től érkező ajánlatról a II.r. vádlott nem döntött, hanem azt előbb társával egyeztette; és végül az, amelyikben Terhelt1 I.r. vádlott elfogásakor az üzenetét adta át a hívott személy Terhelt2 II. r. vádlottnak a gyors teendőkre vonatkozó instrukcióra.

[209] Mindezek együttesen már valóban alkalmasak az elsőfokú bíróság által megállapítottak alátámasztására, azaz arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott Terhelt1 I. r. vádlott megbízásából, vele közösen értékesítette a kábítószereseket.

[210] A védelem által kihallgatni indítványozott, a vádlottak jogszerű tevékenységét alátámasztó tanúk vallomásai a bűncselekmény szempontjából jelentős bizonyítékot nem hordoztak. Ők arról számoltak be, hogy nem tudnak semmilyen kábítószer-kereskedelmi tevékenységről a vádlottak vonatkozásában, ez azonban egyáltalán nem zárja ki a további, kétséget kizáróan bizonyított magatartások és kábítószer adásvételére irányuló események megtörténtét.

[211] Terhelt3 III. r. vádlottat érintően a másodfokú bíróság az alábbiakra kíván rámutatni:

[212] Az ügyészség Terhelt3 III. r. vádlottat nem társtettesi elkövetéssel vádolta, és olyan kétséget kizáró bizonyíték sem merült fel az ügyben, hogy az általa megszerzett kábítószer más társával szándékegységben értékesítette volna tovább.

[213] A bizonyítékok azon részére, amely a vádlott-társak – kiváltképpen Terhelt1 I. r. vádlott – tevékenységével szorosan összefüggött, a másodfokú bíróság a fentiekben már kifejtette álláspontját, az általa önállóan történt értékesítésre vonatkozó tényállást azonban fellebbezési támadás nem érte. Ha az elsőfokú bíróság követte volna tényállás-szerkesztésben a vádirati felosztást, akkor a 2. tényállási pontként lehetne jelölni azt a részt, amely a többi vádlottól teljesen független, önálló bűncselekmény megállapítására nyújt alapot, és amelyre nézve a Be. 590.§ (3), (4) és (10) bekezdései alapján éppen ezért a felülbírálat a megalapozottságra nem terjedhet ki. Ennek hiányában a [30]-[33] bekezdésben írtak azok, amelyek megfelelnek a vádirat fenti pontjának, és amelyre vonatkozó bizonyítékok mikénti értékelésére – fellebbezés hiányában – nem kell kitérnie már a másodfokú bíróságnak.

[214] Megjegyzendő azonban a fellebbviteli főügyészségnek a vádlottat érintő tényállás kiegészítésére vonatkozó indítványa kapcsán (miszerint a vádlott lakásán további kokain került lefoglalásra, amellyel a hiányos tényállás szerintük kiegészítendő), hogy a tényállás érinthetlenségén túlmenően is ez az állítás nem felel meg az iratok tartalmának. A vádlottól ugyanis kizárólag az a kokain került lefoglalásra és vegyvizsgálat is csak arra nézve történt, amelyet a Duna-parton Terhelt1 I. r. vádlottól átvett.

[215] Rátérve Terhelt4 IV. r. vádlott cselekményére, a védelmi perorvoslat elsődlegesen az őt terhelő bizonyítékokat támadta, így azt, hogy vele szemben kizárólag egyetlen bizonyíték áll ellene rendelkezésre, mégpedig a tanú11 tanú vallomása, aki szavahihetetlen az álláspontjuk szerint, és egyébként sem lehet Terhelt4 IV. r. vádlottat kábítószerrel összefüggésbe hozni.

[216] Terhelt4 IV. r. vádlott a nyomozás során először csak a marihuána fogyasztást ismerte el, majd később azt is, hogy Terhelt2 II. r. vádlottól kért egyszer amfetamint a műhelyben, ezt követően már azt, hogy a II. r. vádlott többször adott neki amfetamint a műhelyben.

[217] A IV. r. vádlott folyamatosan kibontakozó vallomása csak annyiban volt elfogadható, amennyiben azt más bizonyíték alátámasztotta, ez pedig a saját fogyasztása és az amfetamin kapcsán előadottak, melyeket a leírása alapján (miszerint a II. r. vádlottnál a kábítószer az íróasztal alatt cd tokon volt) a házkutatási és lefoglalási adatok is megerősítettek.

[218] A kábítószer terjesztését illető tagadó nyilatkozatát azonban elfogadni nem lehetett, mert az ellentétben állt tanú11 tanú vallomásával és a lehallgatott telefonbeszélgetések tartalmával.

[219] tanú11 nyomozás során megtett vallomásában terhelte Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottat egyaránt, előadva, hogy a IV. r. vádlottól (barátjától, akit féltett is emiatt) tudta, miszerint kábítószerterjeszt, marihuánát és kokaint árul, ő ezt személyesen is tapasztalta, és hogy őt „Terhelt3 viszi” (vagyis ő látja el kábítószerrel). Elmondta azt is, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott amfetamint és extasyt is szerzett be, ezt Városrészlről hozta.

[220] A IV. r. vádlott a tárgyaláson a tanú vallomásában foglaltak valóságát vitatta, egyben azt is állította, hogy őt a tanú11 össze-vissza hívogatta, „nem normális”, és nem is nagyon kedvelte őt.

[221] Ezzel szemben több olyan lehallgatott telefonbeszélgetés is rendelkezésre áll, amely cáfolja a fenti állítást.

[222] Így 2017. 04. 14-én 14:14 órakor Terhelt4 IV.r. vádlott hívta tanú11 Bélát (Keresztnév3t) – vagyis egyáltalán nem a tanú kereste fel őt -, a beszélgetés pedig kifejezetten baráti hangvételben zajlott. Az ezt követő beszélgetésben is hivatkozik Terhelt4 IV.r. vádlott Keresztnév3re, elmondja, hogy „Keresztnév3 tudja, hogy van a Csikusz terepjárója, és oda kellene menniük”. Ennek során semmilyen tanú11 Bélával szembeni ellenséges érzést nem juttat kifejezésre.

[223] 2017. 06. 16-án 11:36 órakor rögzített hívásban tanú11 a barátját, Terhelt4 IV. r. vádlottat figyelmezteti arra, hogy a Terhelt3ot elfogták a rendőrök.

[224] Ezekből a beszélgetésekből éppen a vádlott állításának ellenkezője igazolódik, az elkövetés idején köztük nemhogy ellenséges viszony lett volna, hanem kifejezetten értékes barátság. Az pedig, hogy később, mikor tanú11 terhelő vallomásáról a vádlott tudomást szerezve valóban neheztelni kezdett rá, a tanúvallomás értékelése szempontjából teljesen lényegtelen. A legutóbb említett beszélgetés a baráti jellegű kapcsolaton túl arra is bizonyítékkul szolgál, hogy mivel Terhelt3 III.r. vádlott letartóztatása kapcsán semmilyen további kérdést nem intézett a vádlott tanú11 Bélához, nyilvánvalóan tudta, mi lehetett ennek az oka, holott vallomása szerint semmilyen kábítószer-kereskedelmi tevékenységről nem tudott, illet sem ő, sem más általa ismert személy nem folytatott. A közlés egészen biztosan fontos információt hordozott számára, egyben tanú11 is tökéletesen tisztában volt vele, hogy miért lényeges az, hogy erről a IV. r. vádlottnak beszámoljon.

[225] A titkos adatszerzés során keletkezett egyéb telefonbeszélgetésekről általánosságban elmondható, hogy azok szerint Terhelt4 IV. r. vádlott rendszeres kapcsolatot tart mind Terhelt3 III. r. vádlottal, mind Terhelt1 I. r. vádlottal, találkozókat beszélnek meg. A már részletezett okokból a hívások kódolt nyelvezete kábítószerrel kapcsolatos egyeztetésekre utal. Fontos megjegyezni azonban, hogy a vádhatóság azt – nyilvánvalóan egyéb konkrétabb bizonyíték hiányában – már nem tette a tényállása részévé, hogy a IV. r. vádlott az általa értékesített kábítószerrel vádlott-társai valamelyikétől szerezte volna be.

[226] Ezen túlmenően más személyekkel kapcsolatosan a következő beszélgetések hordoznak bizonyítékokat:

[227] 2017. január 16-án 14:50 órakor egy beazonosíthatatlan férfi hívja IV. r. vádlottat azzal, hogy „átmegy még egy kerékért”. Terhelt4 IV.r. vádlott erre jelzi, hogy neki kellene, hogy maradjon is. A férfi annyit mond, hogy a IV. r. vádlott reggelig csak kizúzza, majd helyesbít, hogy akkor „csak egy fél kerék kell a hátsó gumira”.

[228] 2017. január 19-én 14:28 órakor ugyanez a személy mondja, hogy Terhelt4nek másnap le kéne cserélni a kerekeket, és hogy mi legyen. Terhelt4 közli „ahogy szokták”. A beszélgetőpartner erre azt közli, hogy „abból az emelőből, kompresszorból kellene egy vissza”. Terhelt4 szerint „az két napja volt, és abban nem sok levegő volt”, mire a férfi azt válaszolja, hogy tudja, és a IV. r. vádlott „másnapig izélje ki, mert neki aznap kellene”. IV. r. vádlott közli, hogy „az nem csak az övé, mások is használják, de esetleg olyat tud, hogy a másiktól is”, a beszélgetőpartnerének ez megfelel, azt válaszolja, hogy „neki az is jó, de másnap délelőttig.”

[229] Szó szerint véve a szavakat, ahogyan azt a védelem szerint kellene, ezeknek a beszélgetésnek semmi értelme nincs, nyilvánvaló, hogy fél kerékkel nem lehet mit kezdeni, egy valóban létező kompresszor átvételét sem ilyen zavarosan kell egyeztetni. A konzultációk egészen nyilvánvalóan lepleznek valami mást, amint az elsőfokú bíróság helyesen megállapította: kábítószer adásvételéről szólnak.

[230] A 2017. január 18-án 19:26 órakor rögzített beszélgetésben tanú9 kérdezte Terhelt4t, nem találkozik-e a „barátjával”, amire IV. r. vádlott közölte, hogy már találkozott. Személy8né erre aziránt érdeklődik, miszerint „nem fog-e a jövőben is találkozni Terhelt4 a barátjával”, mert csak kéne egy „picike”.

[231] A tanúként kihallgatott tanú9 azt állította, hogy a IV. r. vádlottal intim viszonyt folytatott, és ennek fedősztorija volt csak az, hogy tőle marihuánát vásárol, a tárgyaláson még azt is hozzátette, hogy a „picike” sima cigarettát jelentett, vagyis ezzel valójában azt állította, hogy a beszélgetés arra irányult, miszerint Terhelt4 IV.r. vádlott hozzon cigarettát a boltból. Különösebben nem is szükséges részletezni, a logikátlan és összefüggéstelen állítások miért nem fogadhatók el, és miért állapítható meg ezzel szemben az, hogy a fedősztori igazából a valóság volt, és Személy8né kábítószerrel kapcsolatban beszélgetett a IV. r. vádlottal.

[232] 2017. január 23-án 12:01 órakor Terhelt4 IV.r. vádlott hívja Terhelt3 III.r. vádlottat, amikor is Terhelt3 közli vele, hogy írt is neki. Terhelt4 válasza, hogy tudja. Terhelt3

erre azt közli, hogy „nem muszáj, csak ha úgy gondolja.” IV. r. vádlott azt feleli, hogy neki ott van a sajátja. III. r. vádlott válasza: „jó, neki mindegy, csak az a múltkori, és abból, de nem erőszak.” Terhelt4 erre azt közli, hogy ő komolyabban nem készült, csak privátban. Terhelt3 válasza erre az, hogy akkor a Terhelt4 nem érti, hogy ő miről beszél. Terhelt4 azt válaszolja, hogy tényleg nem. Terhelt3 kifejti erre, hogy a múltkor mutatta „azt a filmet”, és azt Terhelt3 hozta, gondolt a Terhelt4re. Terhelt4 közli, hogy jó.

[233] A beszélgetésből kitűnik, mennyire küszködnek a vádlottak azzal, hogy konkrétumok nélkül írják körül azt, amit közölni akarnak egymással, és éppen azért, mert nem akarták kimondani, amiről beszélnek, félre is értették egymást. E telefonbeszélgetés minden különösebb magyarázat nélkül megvilágítja, miért nem lehet szó szerint értelmezni azt, aminek az égvilágon semmi jelentéstartalma nincs, összefüggéstelen szavak és kifejezések halmaza csupán.

[234] 2017. február 18-án 15:30 órakor a Terhelt4 IV. r. vádlott által kezdeményezett hívás során közli Terhelt2 II. r. vádlottal, hogy szeretne leszaladni hozzá, és „megnézni a Suzukikat”. Terhelt2 nem érti pontosan, és azt mondja, hogy „csak egy van bent.” Terhelt4 közli, hogy „nem az”, majd megállapodnak, hogy bemegy a II. r. vádlotthoz, és akkor megbeszélnek.

[235] Ezt a beszélgetést a korábban idézett - Terhelt1 I. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott között folyt beszélgetéssel együtt vizsgálva – válik egyértelművé, hogy nem autóról van szó, hanem valami más, mindkettejük által takargatott tárgya van a megbeszélésnek.

[236] 2017. április 14-én 14:13 órakor Terhelt4 IV.r. vádlott hívta tanú11 Bélát, és egy barátja után érdeklődött, aki tartozik is „zsével”. tanú11 azt válaszolta erre, hogy neki elég lesz a „hús fő”. Terhelt4 közölte, hogy neki „abból is elég az 5.” tanú11 azt válaszolta, hogy neki ez kevés, és az „illetőnek” mennie kell hozzá vasárnap. Azzal köszönnek el, hogy Terhelt4 beszél az „illetővel”.

[237] Terhelt4 IV. r. vádlott nem sokkal ezután 17:02 órakor fel is hív valakit azzal, hogy csak a „zsé” miatt találkozna vele.

[238] Ezek a beszélgetések a már számtalanszor ismételt tárgyán túl (mely bizonyosan nem létszámról szól) szintén cáfolják, hogy a vádlott rossz kapcsolatban állt volna tanú11vel, azt is, hogy mindig tanú11 zaklatta volna, vagy hogy őt valóban nem tartotta „épelméjűnek”.

[239] E beszélgetéseket tanú11 tanú terhelő vallomásának részleteivel egybevetve azok a tanú vallomását számottevően megerősítették, és kétséget kizáróan igazolták, hogy a IV. r. vádlott kábítószerrel kereskedett, ennek keretében többször adott el marihuánát és kokaint tanú11 is.

[240] A 2017. június 16-án végrehajtott rendőri akció során szinte egyszerre veszik őrizetbe az I. r. és III. r. vádlottat, kis idő múlva a II. r. vádlottat is, de Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben pár óra késedelemmel intézkednek. A házkutatás során semmilyen kábítószerrel összefüggésbe hozható tárgyat nála nem találtak, ennek a magyarázata pedig az, hogy a

vádlott gondoskodott a bűncselekmény nyomainak eltüntetéséről. Ezt az elsőfokú bíróság által bemutatni és értékelni teljes egészében elmulasztott következő bizonyítékok igazolják (így a védelem alappal kifogásolta e tekintetben az indokolás súlyos hiányosságát):

[241] A 2017. június 16-án 11:36 órakor rögzített beszélgetés során értesítette tanú11 a IV. r. vádlottat Terhelt3 III.r. vádlott elfogásáról.

[242] 2017. június 16-án 12:24 órakor Terhelt4 IV.r. vádlott kérdezte a vele beszélő tanú58-at, hogy „mi a helyzet, voltak nála?” A nő erre azt válaszolja, hogy „valami fennforgás van, látott olyan arcokat, de nem tud úgy kukucskálni.” Terhelt4 IV.r. vádlott arra kéri ezek után, hogy menjen fel a tetőre, majd – mikor a nő közli, hogy nem lát semmit a belső tetőről – azt, hogy menjen ki sétálni. A nő erre azt válaszolja, hogy most készül.

[243] 2017. június 16-án 12:30 órakor Terhelt4 IV. r. vádlott az élettársát, Keresztnév5-öt hívja fel, és arra kéri, hogy szaladjon le a pincébe, és „a csónak mögött balra a kutyatápot adja gyorsan oda a kutyáknak”.

[244] 2017. június 16-án 12:31 órakor Terhelt4 IV.r. vádlott megint hívja az élettársát azzal, hogy megoldja-e. A nő azt válaszolja erre, hogy igen.

[245] 2017. június 16-án 12:38 órakor Terhelt4 IV.r. vádlott ismét hívja Keresztnév5-öt, kéri, hogy „csak nyugodtan.” A nő azt közli erre vele, hogy „felgyújtom a gecibe”. Terhelt4 IV.r. vádlott arra kéri, hogy ne tegye, inkább azt javasolja, hogy vigye el gyorsan Keresztnév6-ot felfelé, és sétáljanak egyet valahova.

[246] 2017. június 16-án 12:42 órakor Keresztnév5 kérdezi, hogy „a fákon alma vagy ilyenek nincsenek sehol?” Terhelt4 IV.r. vádlott azt válaszolja, hogy nem, nincsen. A nő arra kéri Terhelt4t, hogy az irodában rakjon szép rendet.

[247] 2017. június 16-án 12:47 órakor tanú10 érdeklődik Terhelt4 IV.r. vádlottól, hogy merre van, mire ő azt válaszolja, hogy fent a műhelynél. A férfi tájékoztatja Terhelt4t, hogy ott vannak lent a rendőrök, és kéri a IV. r. vádlottat, hogy ne menjen arra kocsival, „a rendőrök ott állnak, ahol Terhelt4 lejön tőlük”. Megismétli, hogy ne menjen autóval. Terhelt4 biztosítja, hogy „dehogyan megyek”.

[248] tanú10 tanú a nyomozás során még elmondta, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott már korábban aggódott, hogy figyelik, lehallgatják őt a rendőrök, ezért gondolta, hogy jelez a IV. r. vádlottnak, mikor jöttek a rendőrök, mert lehet, hogy őt keresik. A tárgyaláson ezt megváltoztatta ugyan, de kellő magyarázat nélkül, így az nem volt elfogadható. A beszélgetés bizonyíték arra, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott számított a nyomozó hatóság megjelenésére.

[249] 2017. június 16-án 13:19 órakor egy férfi közölte Terhelt4 IV.r. vádlottal, hogy elvitték a keresztnév4-et (I. r. vádlottat) is, az előtt teperték le, erre Terhelt4 IV.r. vádlott annyit felel, hogy „az fasza”.

[250] Pár órával később Terhelt4 IV. r. vádlott az élettársával vált rövid üzeneteket, az alábbi tartalommal (nyom. ir. IV/1081. oldal):

[251] 16:09 órakor Keresztnév5 üzenete: „Keresgelnek nni Te laksz Városrész2 en Település8 van cimuk minden”

[252] 16:14 órakor Terhelt4 IV. r. vádlott üzenete: „De mitkeresgelnek? Nalam?” Keresztnév5 válasza: „Szerinted?”

[253] 16:22 órakor Terhelt4 IV. r. vádlott üzenete: „Akkor beengedted oket?” Keresztnév5 válasza: „Most megyunk fel Jelentos mennyiségre elkövetésre nyomoznak” Terhelt4 IV. r. vádlott erre küldött üzenete: „Hovahozzam?” Keresztnév5 válasza: „Torolj mindent a telobol” Terhelt4 IV. r. vádlott: „A telom amúgy is üres” „Kutyak ettek?” Keresztnév5 válasza: „Igen” „Nyugi”.

[254] A nyomozó hatóság feltérképezte a kutyaetetés kapcsán lehetséges bizonyítékokat is, amelyeket a nyomozati iratok IV. kötetének 1097. oldalán található jelentésben rögzítettek. Eszerint a Település2, cím34 alatti ingatlanon a kennelben egy terrier szuka kutya volt elhelyezve hat kölykével, a kölykök még anyatejjel táplálkoztak, vagyis itt nem voltak olyan kutyák, akiknek nagyobb mennyiségű tápot kellett volna adni. A helyszínen sem kutyakonzerves doboz, sem kutyatápos zacskó vagy zsák nem volt fellelhető. A cím8 szám alatti címen egy terrier kutya – nem pedig kutyák – volt, itt sem volt fellelhető a kutyatartással összefüggő semmilyen eledel, csak a vízóra aknába volt ledobva egy db 20 kg-os Pedigrée kutyatáp zacskó.

[255] A kutyaetetés kérdése önmagában is rendkívül különös, mert abban a helyzetben, amikor a vádlott társai ellen összehangolt rendőri akció volt éppen folyamatban, és a vádlott – tanúvallomással is igazoltan – már eleve tartott attól, hogy ő is a rendőrség látókörébe kerülhet, nyilvánvalóan nem az a legfontosabb, megoldásra váró feladat, hogy a kutyák eledelhez jussanak gyorsan, a beszélgetések ezért egyértelműen arra utalnak, hogy sietve el kell tüntetni a terhelő bizonyítékokat, mielőtt a rendőrök a helyszínre érnek.

[256] A házkutatás során azonban Terhelt4 IV. r. vádlottól 984.500 forint készpénzt lefoglaltak. A NAV megkeresésre adott válasza szerint azonban a vádlott 2011 és 2016. között adóbevallást egyáltalán nem terjesztett elő, legális jövedelemmel ily módon igazolhatóan nem rendelkezett. Ha pedig – ahogy azt a védő állítja – valamilyen gazdasági társaságot illetett volna ez a pénz, arról konkrétumokkal kellett volna szolgálni (ráadásul egy cég értékesítésből kizárólag bizonylatolási kötelezettség mellett szerezhethet bevételeket). Szemben a védő érveivel, a készpénz címleteinek az adott bizonyítékok mellett különösebb jelentősége a jelen ügyben nem volt.

[257] Mindezen bizonyítékok alapján végső soron az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállásában azt, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott kábítószerrel kereskedett, és hogy tanú11 rendszeresen értékesített marihuánát és kokaint 2016 óta.

[258] Az elkövetési időszakot tekintve is alapos volt a védelmi kritika, mert annak csak a befejező időpontját rögzíti a tényállás, így azt – a többi vádlottéval azonos módon – ki kellett egészíteni a kezdő időponttal, amely a lehallgatásokból és tanú11 tanú vallomásából nyerhető adatok alapján 2017. január 9. napja volt.

[259] A vádlott terhére megállapított kábítószer mennyisége kapcsán utalni szükséges arra, hogy már a vádhatóság is hangsúlyozta, hogy arra vonatkozóan, miszerint milyen fajtájú kábítószerből mennyit értékesített, és mennyi volt az, amelyet a rendőri intézkedés előtt eltüntetett (és kereskedésre szánt), nem lehetett pontosan megállapítani, kizárólag magának a kereskedésnek a tényét lehetett igazolni. Ennek ellenére a hívásokból nyerhető adatokra, tanú11 tanúvallomásában foglaltakra és a vádlottól lefoglalt – a kábítószerrel kereskedés alatt szerzett vagyonnak minősülő – nagyobb összegű készpénzre figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a tényállásában azt, hogy a vádlott által értékesített és értékesítésre szánt kábítószer mennyisége meg kellett hogy haladja a csekély mennyiség felső határát, de arra már kétséget kizáró bizonyítékok valóban nem merültek fel, hogy a jelentős mennyiség alsó határát is meghaladta volna.

[260] A többi vádlottól lefoglalt kábítószeres tényállásban rögzített mennyisége is kifogásolható volt.

[261] Az elsőfokú bíróság ugyanis a kábítószeres mennyiségi adatait a vádirati tényállást kritika nélkül átvéve rögzítette, és ezért elkerülte a figyelmét, hogy az csak a tiszta hatóanyag-tartalmat rögzítette, miközben mind a kábítószeres mennyisége, mind a hatóanyag-tartalma a tényállás szükségszerű eleme.

[262] Mivel az szakértői vélemények a mérési adatokat szabályosan feltüntették, nem volt akadálya a megfelelő korrekciók másodfokú bíróság általi elvégzésének, hasonlóképpen a hatóanyag-tartalom tekintetében az egyes számítási és más hibákat is javította az ítéltábla.

[263] Ugyancsak helytelen volt a le nem foglalt kábítószeres hatóanyag-tartalmának meghatározása, azt nem is lehetett követni, hogy az elsőfokú bíróság hogyan, miként állapította meg, miközben az erre vonatkozó indokolása nem volt téves. A Nemzeti Szakértői és Kutató Központ által kiadott hatóanyag-táblázat szerint mind 2016-ban, mind 2017-ben a speed (amfetamin por) legkisebb hatóanyaga 1% volt. A Be. 7.§ (4) bekezdése alapján ezzel az adattal kell számolni, így a Terhelt2 II.r. vádlott által átadott (le nem foglalt) kábítószeres hatóanyag-tartalmát is ennek megfelelően volt indokolt meghatározni. Alapvetően az e körben tett téves megállapítások (a [22] bekezdésben írt 11,5% és a [24] bekezdésben írt 0,5% helyett lényegesen kisebb mennyiségek meghatározása) miatt csökkent az I. r. és a II. r. vádlott terhére megállapítható kábítószeres összesített mennyisége is.

[264] Így, a fent részletezett indokolás mellett és korrekciókkal megalapozott az elsőfokú bíróság tényállása, és a magyarázata is ekként vált érthetővé és teljessé.

[265] A felmentésért bejelentett fellebbezések, amelyek a megalapozottá tett tényállást támadták a vádlotti védekezés elfogadását célozva, a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

[266] Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekményeik jogi minősítése is helyes, az összhangban áll a hasonló tárgyú ügyekben kialakult gyakorlattal, és a Kúria értelmezési iránymutatásaival is.

[267] Tárgyszerűen utalt a törvényszék az 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. pontjára, mely szerint a kereskedéssel elkövetés magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is. [BH2017. 144.].

[268] Az elsőfokú bíróság következőképpen kifogástalanul helyezkedett arra az álláspontra, hogy mind a négy vádlott magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdésében írt különféle elkövetési módok közül a befejezett „kereskedés” megállapítására alkalmas.

[269] A kínálás és az átadás is e törvényhelybe ütköző, természetes egységként értékelendő magatartás, vagyis az illet megvalósító elkövető cselekményével érintett mennyiséget a kereskedési mennyiséghez hozzá kell adni, a bűncselekményt – a konzumpció elve alapján – a legsúlyosabb elkövetői magatartás alapul vételével, vagyis kereskedésként kell minősíteni.

[270] A védelem ugyanakkor már azt is vitássá tette, hogy az érintett vádlottnál (II. r.) egyáltalán szóba kerülhet a kínálás megállapíthatósága. Ezzel annyiban egyetértett a másodfokú bíróság, hogy az adott esetben megállapított elkövetői magatartás (a műhelyben tanú2, illetve tanú17 „önkiszolgálása”) valóban nem értékelendő „kínálásként”, de csak azért, mert azon túllép a vádlotti cselekmény.

[271] Kínálás alatt ugyanis más, konkrét személynek az elkövető birtokában tartott vagy rendelkezése alatt álló kábítószernek az átvételére, megszerzésére való *eredménytelen* felhívását kell érteni (57/2007. BK vélemény). Ez történhet szóban és ráutaló magatartással is. Annak nincs jelentősége, hogy a kábítószer ingyen, vagy visszterhesen ajánlja fel az elkövető. Amennyiben azonban a kínálás eredményes lesz, és a felhívott személy a kábítószer megszerzi, úgy ő a Btk. 178. §-a szerinti kábítószer birtoklását, a kínáló pedig a kábítószer-kereskedelem átadással, forgalomba hozatallal vagy kereskedéssel elkövetett bűncselekményét követi el.

[272] Átadásnak az minősül, ha az elkövető a birtokában, illetve rendelkezése alatt tartott kábítószer egy konkrét személy birtokába adja (57/2007. BK vélemény), aki azt saját maga akarja elfogyasztani. A magatartás jogellenessége abban áll, hogy az elkövető másnak juttat kábítószer, hiszen annak a pusztá megszerzése is bűncselekmény, így az, aki ezt lehetővé teszi, nem maradhat jogi értékelés nélkül.

[273] Az átadás következképpen nem követeli meg a szó szerinti kézmozdulatot, úgy, ahogyan a kínálásnál, éppen elegendő a ráutaló magatartás is, amellyel más számára a kábítószer hozzáférhetővé teszi.

[274] Ezt meghaladóan pedig komolytalan az az érvelés, hogy a II. r. vádlott tehetetlenül szemlélte, hogyan fosztják meg őt a drágán (és kockázatosan) megszerzett kábítószerétől a műhelybe látogató személyek. Az, hogy az „önkiszolgálás” ellen nem tiltakozott, azt nem tiltotta meg, sőt, kifejezett engedélyt adott, egyértelműen kimeríti az átadás büntetőjogi fogalmát. Így Terhelt2 II. r. vádlott által tanú2nak és tanú17nek juttatott kábítószer mennyisége a kereskedői magatartás része, a II. r. vádlott különböző elkövetői magatartásai ezért egymással természetes egységet képezve e vádlott magatartása is a 4. fordulat (kereskedeés) szerint minősül.

[275] Ennek feltüntetését azonban a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3. a) pontjában írtak ellenére a törvényszék mind a négy vádlott esetén elmulasztotta, ezért ezt a másodfokú bíróság pótolta.

[276] Az I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában a kábítószer jelentős mennyisége a (3) bekezdés szerinti minősített eset megállapítására adott okot.

[277] Bár az elsőfokú bíróság a vádlottak kábítószer fogyasztását is megállapította, helyesen járt el, mikor azt nem róta fel a vádlottaknak. A Btk. 178. § (6) bekezdése szerint ugyanis, aki kábítószer fogyaszt, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ebből következően a kábítószer fogyasztását a Btk. önállóan is büntetni rendeli, de csak akkor, ha a súlyosabb bűncselekmény mellette nem valósul meg, vagyis a fogyasztást pönalizáló törvényi tényállás alávetett (szubszidiárius) jellegű. Tekintettel tehát arra, hogy a vádlottak terhére a fogyasztás mellett lényegesen súlyosabban büntetendő kereskedői típusú magatartás is megállapítható volt, a vádlottak szervezetében meglévő drog-származékok tekintetében a fogyasztás a kábítószer-kereskedelem büntetével nem alkot valóságos anyagi halmazatot.

[278] A büntetés kiszabása során jelentős körülményeket az elsőfokú bíróság alapvetően feltárta, azokat azonban – a mára már kialakult büntetés-kiszabási gyakorlatnak is megfelelően – a következők szerint kell korrigálni:

[279] A kábítószer-kereskedeés elszaporodottsága – a védelmi érvek ellenében - további súlyosító körülmény, mivel – kiindulva az ilyen elbírált ügyek számából - köztudomásúan magas a hasonló bűncselekmények aránya, különösen a központi régió területén. [56/2007. Bkv. III/11.]

[280] Emellett – kisebb súllyal – enyhítő körülmény az I. r., II. r. és III. r. vádlott tekintetében, hogy a lefoglalt kábítószer nem került ki a feketepiaci forgalomba.

[281] Terhelt3 III. r. vádlott esetén további enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról és neveléséről gondoskodik.

[282] Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a büntetettség többszörös jellegére utalás mellőzendő, és kettő helyett egyszer volt hasonló jellegű bűncselekmény miatt elítélve.

[283] A büntetési középérték (Btk. 80.§ (2) bekezdés) Terhelt1 I. r., és Terhelt2 II. r. vádlott esetén 12 év 6 hónap, Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott esetén 5 év tartamú szabadságvesztés volt.

[284] E keretek között a másodfokú bíróság valamennyi vádlott szabadságvesztését eltúlzottnak találta, az nem igazodik a hasonló tárgyú ügyek jellegzetességei alapján a Fővárosi Ítéltáblán kialakult gyakorlathoz sem.

[285] Az I. r., de még inkább a II. r. vádlott terhére írt kábítószer mennyisége éppenhogy csak meghaladta a minősített esethez megkívánt értéket, ezt, továbbá az I. r. vádlott súlyos betegségét, és azt, hogy a kábítószer nagyobb része lefoglalás miatt nem került ki a feketeipari forgalomba, nagyobb nyomattal volt indokolt értékelni.

[286] Az első bűnelkövető III. r. vádlott esetén ezt, valamint egy csecsemőkorú gyermekét, Terhelt4 IV. r. vádlott esetén a büntetett előéletének kedvezőbbé válását vette nagyobb súllyal figyelembe a másodfokú bíróság.

[287] Így – a belső arányosságot is figyelembe véve - Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak büntetését a Btk. 82.§ (2) bekezdés b) pontja, míg Terhelt3 III. r. vádlott esetén a törvényhely c) pontja alapján a törvényi minimumot el nem érő tartamra, Terhelt4 IV. r. vádlott esetében pedig a büntetési tétel alsó határának megfelelő tartamra enyhítette.

[288] A közügyektől eltiltás tartamát is mérsékelte a másodfokú bíróság az I. r. és II. r. vádlottak esetén 6-6 évre, a IV. r. vádlott esetén 3 évre.

[289] A mellékbüntetés megnevezését illetően – ahogyan már több más ügyben is tette - rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának „A határozatszerkesztés” tárgykörben 2014. évben végzett elemzés megállapításairól szóló összefoglaló véleménye, és annak „Az elsőfokú büntető ügydöntő határozatok szerkesztésének elvei és gyakorlata” címet viselő 6. számú melléklete rögzítette, miszerint „az egységes elítélés elvéből következően a bíróságok többsége eddig sem tüntette fel, melyik a fő-, illetve mellékbüntetés. (Kivéve, ha főbüntetés helyett alkalmazott mellékbüntetést.) Az anyagi jogi szabályok szerint jelenleg a közügyektől eltiltás az egyetlen mellékbüntetés. Mindezekre figyelemmel annak kiemelése, hogy közügyektől eltiltásra „mint mellékbüntetésre” is ítéli a bíróság a vádlottat, a jövőben is szükségtelen.”

[290] Ennek alapján tehát az elsőfokú bíróság megszövegezése megfelelt a támasztott elvárásoknak, ezért az ítéltábla a főügyészi indítvány szerinti helyesbítésre okot nem talált.

[291] A másodfokú bíróság egyetértett Terhelt3 III. r. vádlott esetén a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésével, és annak tartama is elégséges a büntetési célok eléréséhez.

[292] Törvényes volt a végrehajtási fokozat és a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározása minden vádlott esetén.

[293] Minthogy a vádlottak a lefoglalt pénzösszeg törvényes eredetét nem bizonyították, így az az elsőfokú bíróság által helyesen megjelölt törvényhely (Btk. 74/A.§ (1) bekezdés b) pont) alapján – mint a kábítószer-kereskedés ideje alatt szerzett vagyon – vagyonek Kobzása alá esik. Az ítéltábla egyrészt helyesbítette annak összegét a főügyészi indítvánnyal egyetértve az I. r., II. r. és IV. r. vádlottak esetében, másrészt az euróban kifejezett vagyonek Kobzást – az elkövetési időben a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza középárfolyamának (307,76 forint) alapul vételével - forintban is meghatározta (a Kúria adott kérdésben kifejtett álláspontja alapján), a végrehajtás egyértelműsítése érdekében.

[294] A beszámításra vonatkozó döntés helyes volt, azonban egyetértett a másodfokú bíróság a főügyészséggel abban, hogy az egymást követően végrehajtott kényszerintézkedések esetén – az eljárási határidők számítására irányadó szabályok értelmében - az utóbbi kezdő időpontja nem lehet azonos a megelőző kényszerintézkedés befejező időpontjával (ekként ugyanis a beszámított tartamok sem helyesen kerülnek meghatározásra), így ezt mindenkinél pontosítani kellett.

[295] A bűnjelkekre vonatkozó rendelkezés törvényes volt.

[296] A bűnügyi költség viselésével kapcsolatos döntés kapcsán a másodfokú bíróság Terhelt4 IV. r. vádlott védőjével egyetértett. Semmilyen indok nem mutatkozott ugyanis a Be. 574.§ (4) bekezdés 2. fordulataának alkalmazására, azaz az egyetemleges kötelezésre, mivel az ezzel érintett pénzösszeg az adott vádlottak között elkülöníthető volt. A másodfokú bíróság ennek megfelelően korrigálva elosztotta a vádlottakat terhelő bűnügyi költséget és annak megfizetésére őket a hivatkozott jogszabályhely 1. fordulata alapján külön-külön kötelezte.

[297] A tanú4 igazságügyi toxikológiai vizsgálatával összefüggő bűnügyi költség nem terhelheti még a tanúvallomással érintett II. r. vádlottat sem, mivel a kábítószer fogyasztása önálló bűncselekmény, így nem a vádlottak terhére megállapított cselekménnyel függött össze (még akkor sem, ha ezzel – pont azért, mert az negatív eredménnyel zárult – tanú4t sem lehetett kötelezni). Ezt a költséget tehát a Be. 574.§ (2) bekezdése alapján az állam viseli.

[298] Összességében a másodfokú bíróság a Be. 604.§ (1) bekezdés b) pontja és 606.§ (1) bekezdése alapján Budapest Környéki Törvényszék ítéletét részben, a rendelkező rész

szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, helyesbítve az érintett vádlottak egyes személyi adatait (lakóhelyben, személyazonosító okmányban bekövetkezett változásokat), egyben rögzítve a Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben az elsőfokú ítélet meghozatalát követően elrendelt kényszerintézkedés adatait is.

Budapest, 2021. június 25.

dr. Magócsi István sk., dr. Borbás Virág Bernadett sk., Barabásné dr. Birinyi Andrea sk.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.17/2019/102. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.42/2021/19. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott 2021. június 25. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. június 25.

dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke